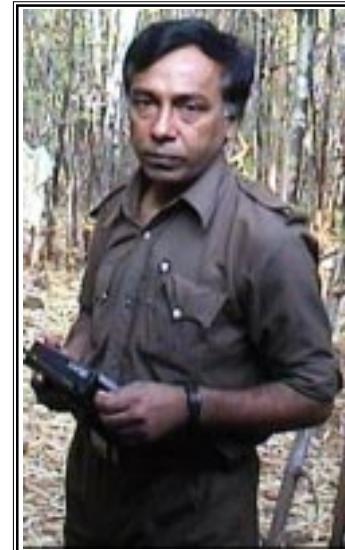

అతనొక సజీవ చైతన్యం

- సుజాత

ఆ నేలంతా రక్తంతో తడిసింది
ఆ రక్తం మదుగులో అతను...
శరీరం నిండా గాయాల గుర్తులే
నేలను తాకుతున్న సూర్య కిరణాలు
అతని శరీరంపై పడి ఎర్రగా ధగ, ధగలాడుతూ
ఉండిం నుండి ఉత్తరం దాకా,
పూర్వాత్మరం అంతా అలముకొని
అగ్నిశిఖలై దేశాంతరాలకు వ్యాపిస్తున్నాయి
అతను అచేతనంగా పడి వున్నాడా?
కాదు, వేల కోట్ల గొంతుల్లో రణనినాదమై
చైతన్య రథాన్ని నడుపుతూ
యుద్ధభేరి మోగిస్తున్నాడు
అతని కనుకొలుకుల్లో కారిన రక్తం
వసంత మేఘగడ్డనకు మెరినిన మెరుపై
అకాశమంతా అలుముకున్నది
తెగిపడిన అతని వేలు
లక్షల వేళ్లను ఒక్కసారి ట్రిగ్గర్సైపై పెట్టి
శత్రు గుండెను గురి చూస్తుంది
తెగిన అతని కాలు కోట్ల ప్రజల
పాదాలతో కదంతాల్ చేస్తుంది
రాలిపడిన శరీరం ఏం చేస్తుంది అనుకున్నావా?
అది మేరు పర్వతమై
వందల వేల దైనమైట్ల విస్మేటనాలతో
నిన్ను ముక్కలు చేస్తుంది - ఖబడ్డార్ !

(అమరుడు కామ్మెండ్ కోటన్న స్టుటలో)

భారత విష్ణువ మహా నాయకుడు,

పీడిత ప్రజల ప్రియతమునేత,

సిపిఐ (మావోయిస్టు) పాఠిట్టబ్యారిస్ సభ్యుడు,
కామ్మెండ్ మల్ల్యరుల కోటశ్వర్య (రాంజ, కిషన్జి)కు
అరుణారుణ జీవహర్రు!

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు)

కేంద్రకమిటీ

భారత విష్ణవ మహా నాయకుడు,
పీడిత ప్రజల ప్రియతము నేతు,
సిపిఎ (మాహోయిస్టు) పాశలిట్స్‌బ్యార్టర్ సభ్యుడు,
కామ్యేద్ మంత్రీరూల కోటేశ్వరర్లు (రాంజె, కిషన్జె)కు
ఆరుణారుణ జీర్ణహర్షు!

“పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం పశ్చిమ మేదినిపూర్ జిల్లాలోని కుట్టబోనీ అడవుల్లో బురిసోల్ గ్రామం వద్ద భుద్రతా బలగాలకు, మావోయిస్టులకు మధ్య దాడాపు గంటనేపు హౌరా-హౌరాగా జరిగిన కాల్పుల్లో నీపిఎ (మావోయిస్టు) అగ్రనేత కోటేశ్వరరావు ఎలియాన్ కిషన్జె మరణించిన”ట్టుగా దోషిడీ పాలకులు మరోసారి ‘ఎన్కొంటర్’ కట్టుకథను దేశ ప్రజలకు వినిపించారు. 2011 నవంబర్ 24న సాయంత్రం 4.30 నుండి 5.30 గంటల మధ్య జరిగినట్టు చెబుతున్న ఈ ‘ఎన్కొంటర్’లో చనిపోయింది కిషన్జె కావచ్చునని అనుమానిస్తున్నట్టుగా చెబుతూనే కేంద్ర హౌరాంశాఖ కార్యదర్శి ఆర్.కె. సింగ్ మరోవైపు ‘ఇది మావోయిస్టు పాటీకి చాలా పెద్ద దెబ్బ’ అని ఉత్సాహంగా ప్రకటించాడు. దానికి ఒక రోజు ముందు జంగల్మహార్ ప్రాంతంలో కామ్యేద్ కిషన్జె వున్న ప్రాంతాన్ని ప్రభుత్వ సాయుధ బలగాలు చుట్టుముట్టగా అతడు తన సహచరులతో పాటు తప్పించుకున్నాడనే కట్టుకథనొక దాన్ని పథకం ప్రకారమే ప్రసారం చేశారు. 25వ తేదీ వుదయం ఎన్కొంటర్లో మృతి చెందింది కిషన్జెగా గుర్తించినట్టు నిర్ధారిస్తూ మరోసారి ప్రకటన చేశారు. చిదంబరం, ఆర్.కె. సింగ్, సీఆర్ఎఫ్ డిస్ట్రిక్ట్ విజయ్ కుమారులు ఆయన శవాన్ని కూడా ప్రపంచానికి చూపడానికి భయపడి మీడియా వాళ్ళను సంఘటనా స్థలానికి అనుమతించలేదు. ఎన్కొంటర్లో ఒకడే చనిపోవడాన్ని బట్టి, పోలీసులకు చిన్న గాయమైనా కాకపోవడాన్ని బట్టి, చుట్టుపక్కల గ్రామాల ప్రజలు చెబుతున్న కథనాలను బట్టి, ముఖ్యంగా మృత్యుహంటై వున్న అమానుష చిత్రహాసనల గద్దలను బట్టి ఇది ఎదురుకాల్పులలో జరిగిన మరణం కానే కాదని, ఆయనను ఎక్కడో సజీవంగా పట్టుకొని దారుణంగా, చట్టవ్యతిరేకంగా హత్య చేసినట్టు పొరహక్కుల సంఘాలు, ప్రజా సంఘాలు నిరసన తెలుపుతూ వెంటనే ప్రకటనలు విడుదల చేశాయి. దేశ అంతర్గత భుద్రతకు మావోయిస్టు వుద్యమం అతి పెద్ద ప్రమాదమని దుష్టచారం చేస్తున్న పాలకవర్గాలు, వారికి నాయకత్వం వహిస్తున్న ఫాసిస్టు పాలక ముఱా సోనియా-మన్మోహన్-చిదంబరం-ప్రణబ్-జయ్యరాం రమేష్ మార్కదర్శకత్వంలో పశ్చిమ బెంగాల్ ముఖ్యమంత్రి మమతా బెనర్జీతో కుమ్మక్కుయి అత్యంత కుట్టపూరితంగా నిర్వహించిన

విష్ణవానికి ద్రోహం చేసి రెనోడ్సుగా మారిన వ్యక్తులు, గ్రూపులు చరిత్ర పెంటకుపుల పైకి విసిరివేయబడ్డాయి. మన పాట్లే మాత్రం నిజమైన విష్ణవకారుల ఐక్యతకు కట్టుబడి ప్రకాశవంతమైన చరిత్రను సంతరించుకుంది. నేటి ప్రపంచంలో సుదీర్ఘకాలంగా విష్ణవోద్యమాన్ని నడుపుతున్న చరిత్ర కలిగిన ఒక విష్ణవకర పాట్లేగా గుర్తింపు పొందింది. మన పాట్లే వ్యవస్థాపక నాయకులు, గొప్ప గురువులు, అమరులు కామ్యేద్ చారు మజూందార్, కస్టమ్ ఛట్టీల వారసత్వంలో వేలాది కామ్యేద్ విష్ణవశయాల సాధన కోసం తృణప్రాయంగా తమ జీవితాలను త్యాగం చేస్తున్నారు. ఇటువంటి గొప్ప చరిత్ర కలిగిన మన పాట్లే అమరవీరుల ఆశయాలను, స్వప్నాలను సాకారం చేసి తీరుతుంది. భారత నూతన ప్రజాసామిక విష్ణవాన్ని విజయపథంలో పురోగమింపజేసి దోషిడీ పీడనలకు తావులేని సమసమాజాన్ని నిర్మించి తీరుతుంది.

కామ్యేద్ కోటేశ్వరర్లు విష్ణవ జీవిత చరిత్ర అంటే మహత్తర నక్సల్చారీ, శ్రీకాకుళ ఉద్యమాలకు కొనసాగింపుగా గత నాలుగు దశాబ్దాల కరింసగర్-ఆదిలాబాద్, ఉత్తర తెలంగాణ, దండకారణ్యం, పశ్చిమ బెంగాల్ సహ యాత్ర భారతదేశ విష్ణవోద్యమ చరిత్రను చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. ఆయన విష్ణవ జీవితం ప్రజా ఉద్యమాలకు ప్రతిరూపం. ఆయన కలం సాగుతున్న చరిత్రపై సంతకం. ఆయన వాణి విష్ణవ చరిత్రకు వ్యాఖ్యానం. ఆయన మరణం రేపటి సూర్యోదయం. విష్ణవ ఆశయాల సాధనలో తన ప్రాణాల్చి ఘణంగా పెట్టిన ప్రజా నాయకుడు. ఆయన వీరమరణం భారత విష్ణవోద్యమ చరిత్రలో రకాక్కరాలతో లిఫించబడింది. కామ్యేద్ కిషన్జె మృత్యుంజయుడు. భూస్వామ్య విధానం, దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడిదారీ విధానం, సామ్రాజ్యవాదంలతో నిశ్చయాత్మకంగా పోరాడి, ఓడించి, అంతిమంగా గోరి కట్టడమే ఆ వీరయోధుడికి అర్పించే నిజమైన నివాళి అవుతుంది. ప్రపంచ కార్యికవర్గపు ఈ ఉత్తమ పుత్రుని ఆశయాల సాధనకు తదకంటా పోరాడుతామని ప్రతిజ్ఞ చేధాం. ఆయన జ్ఞాపకాలతో, ఆదర్శాలతో తరగని శక్తిని నింపుకొని, రెట్టింపు ఉత్సాహంతో, బోల్చివిక్ దృఢ సంకల్పంతో కార్యాచరణకు పూనుకుండాం. ఆయన అమరత్వంతో పాటీకీ, యావత్త భారత విష్ణవోద్యమానికి వాటిల్లిన అపార నష్టాన్ని పూడ్చుకోవడానికి ప్రజా వుద్యమాలను, ప్రజాయుధాన్ని తీవ్రతరం చేస్తూ అసంఖ్యాక కోటస్తులను సృష్టించుకుండాం. ప్రజలూ, ప్రజా వుద్యమాలే కామ్యేద్ కోటస్తును సృష్టించాయి. ఆ ప్రజలూ, ప్రజా వుద్యమాలే ఆయనను మళ్ళీ సృష్టించుకుంటాయి. అశేష పీడిత ప్రజా హృదయాలతో ఆయన సదా నిలిచిపుంటాడు.

2012 జనవరి 1

కామ్రేడ్ కిషన్జీ పార్టీ సిద్ధాంత, రాజకీయ రంగాలలో టీచర్గానే కాకుండా దిద్ధుబాటు వుద్దుమంలో కూడా ముందుకైఁలో నిలబడి తప్పులు నరిదిద్దుకోవడంలోనూ ఆదర్శప్రాయుడిగా నిలిచాడు. 1984లో పార్టీలో ఆరు చెడులను సరిదిద్దుడంలో రాష్ట్ర కమిటీ కార్యదర్థగా తన నుండి జరిగిన లోపాలను గుర్తించి నిజాయాతీగా ఆత్మవిమర్శను ప్రవేశపెట్టి కార్యదర్థ పదవి నుండి వైదొలిగాడు. రాష్ట్రకమిటీ సెక్రెటేరియట్ సభ్యుడిగా కొనసాగుతూ తన తప్పుల నుంచి బయటపడడానికి చిత్తపుద్దితో కృషి చేసి అనతికాలంలోనే అందరి మన్సులు పొందాడు. పార్టీ కమిటీ సమావేశాలలో సహచర కామ్రేడ్స్ ఆయనపై చేసిన విమర్శలనూ, సూచనలనూ లోతుగా అర్థం చేసుకొని నాయకత్వ స్థాయికి తగిన విధంగా వాటిని సరిదిద్దుకొని యావత్త పార్టీకి సమూనాగా నిలిచిన కామ్రేడ్ కిషన్జీ, తప్పులు చేయినివారు వుండరు, వాటిని గుర్తించి సరిదిద్దుకోవడమే కమ్యూనిస్టుల గొప్పతనం అని సహచర కామ్రేడ్కు బోధించేవాడు. రోజు ఇల్లు పుట్టింగా ఊడ్చుకోవడం, ముఖం కడుకోవడం, రోగం రాకుండా ముందస్తుగా టీకాలు వేసుకోవడం ఎంత సహజమౌ, ఎంత అవసరమౌ కమ్యూనిస్టులకు విమర్శ-ఆత్మవిమర్శ అంతే సహజం, అవసరం అని ఆచరించి చెప్పిన కమ్యూనిస్టు గురువు మన కిషన్జీ.

“ఒక వీరుడు మరణిస్తే ప్రభావింతురు వేల కొలది”

కామ్రేడ్ కిషన్జీ మనకిక లేదు. ఆయన బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. ఆయన అమరత్వంతో మనమొక మేరుగాన్ని కోల్పేయాం. ఆయన కేడర్కు ప్రీతిపాత్రుడు. సిద్ధాంత, రాజకీయ, నిరూపణ రంగాలలో ఆపార అనుభవాన్ని గడించిన మేధాసంపన్ముడు. ఆయన ఒక కవి. విష్ణువ రచయిత. ఎత్తిన ఆయుధాన్ని దించని మాహోయిస్టు ప్రజాయుద్ధ సైనికుడు, కమాండర్. విష్ణువం కోసం 38 సంవత్సరాలు అహర్నిశలు శ్రవించి ప్రజా వుద్యమాల్లో, ప్రజాయుద్ధంలో అనేక అధ్యాత్మాలను సృష్టించినవాడు. జగిత్యాల నుంచి జంగర్ మహాల్ వరకూ విష్ణువాగ్నులను వ్యాపింపజేసి చిన్న నిప్పురవ్వ దావానలన్ని సృష్టిస్తుందన్న సత్యాన్ని నిరూపించిన కమ్యూనిస్టు విష్ణువకారుడు. ఆయన ఒక గొప్ప స్పూన్‌ముడు. కామ్రేడ్ కోటేశ్వర్రు భారత విష్ణువోద్యము చరిత్రలో ద్రువతారగా నిలిచాడు. ఆయన మన తరం మహో నాయకుడు, భవిష్యత్ తరాలకు ఆదర్శించుట.

నాలుగు దశాబ్దాలుగా రెండు వేర్పేరు విష్ణువ స్రవంతులుగా కొనసాగి 2004 సెప్టెంబర్ 21న భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాహోయిస్టు)గా సమైక్యమైన మన పార్టీ గొప్పదనం నిజమైన విష్ణువ శక్తులను షక్యం చేయడంలో వుంది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ 85 యేళ్ల చరిత్రలోనూ, నక్సల్ తర్వాతి 45 యేళ్ల చరిత్రలోనూ పార్టీ ఎన్నో చీలికలకు లోపింది. ఈ సంక్లోభాలలో

కోవర్క్ ఆపరేషన్లో కామ్రేడ్ కిషన్జీని సజీవంగా పట్టుకొని అమానుష చిత్రపొంసలకు గురిచేసిన తర్వాత హత్య చేశాయన్నది స్పష్టం.

పార్టీ క్రేషులలో, ప్రజలలో కోటస్టు, ప్రష్టోద్, రాంజీ, కిషన్జీ, బిముల మొదలైన పేర్లతో సుపరిచితుడైన కామ్రేడ్ మల్లేరుల కోటేశ్వర్రు మహత్తుర నక్సల్చురీ తిరుగుబాటు తర్వాతి తరానికి చెందిన అగ్రశేష ప్రతినిధి. నక్సల్చురీ సాయంధ రైతాంగ పోరాటం భారత సమాజాన్ని భారీ కుదురులకు లోను చేసి పీడిత వర్గాల, సెక్షన్ ప్రజలందరిని తట్టి లేపింది. అది భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వభావాన్ని నిర్ధారించింది. సాయంధ పోరాటాన్ని తిరిగి ఎజండా మీదికి తెచ్చింది. సాయంధ వ్యవసాయ విష్ణువం ఇరుసుగా సాగే నూతన ప్రజాస్వామిక విష్ణువ మార్గాన్ని ఆపిష్టురించింది. భారత దేశముక్కి నక్సల్చురీ ఏకైక మార్గం’ అయ్యంది.

కామ్రేడ్ కోటస్టు నక్సల్చురీ-తీకాకుళ రాజకీయాలతో ప్రభావితుడయ్యాడు. కరీంగార్-అదిలాబాద్ జిల్లాలలో రైతాంగ ఉద్యమాలతో పెనవేసుకపోయి, ‘జిగిత్యాల జైత్రయాత్రకు నాయకుల్లో ఒకరిగా ముందున పీలిన నిలిచి కరదుగట్టిన భూస్వామ్యం నడ్డి విచిచాడు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాయంధ రైతాంగ విష్ణోద్యమానికి నాయకత్వం వహించి దండకారణ్యంలో ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా దళాలకు సారధి అయ్యాడు. కేంద్రకమిటీ సభ్యుడిగా ఉత్తర, తూర్పు భారతావనిలో విష్ణోద్యమ విస్తరణ కర్తవ్యంలో భాగంగా పశ్చిమ బెంగాల్ తరలివెళ్లి తుది వరకూ అక్కడి ప్రజల మధ్య ప్రజాయుద్ధంలో నిలిచి చారిత్రాత్మక లాలగడ్డ ప్రజా తిరుగుబాటుతో ప్రభ్యాతి గడించినవాడాయన. దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడిదార్లకు, విదేశి కార్బోరేట్ కంపెనీలకు దేశ వసురల్ని దోచిపెట్టే పొలకవర్గాల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను అధ్యక్షపడానికి ప్రజా వుద్యమాలను నిర్మించిన వాడాయన. విష్ణువ పార్టీల షక్యతా ప్రక్రియలో, పార్టీ పంథాను అభివృద్ధి చేయడంలో కేంద్రకమిటీ పోలిట్బూర్యారో సభ్యునిగా ఆయన పాత్ర క్రియాలీశ్వమైంది. పార్టీ ప్రతినిధిగా ఆయన భారత విస్తరణవాడానికి వ్యతిరేకంగా దక్కిణాసియా దేశాల మాహోయిస్టు విష్ణువకారుల మధ్య సమైక్యతను సాధించడంలో నిర్వహించిన పాత్ర చరిత్రలో నిలిచిపోతుంది.

అందుకే భూస్వామ్య, దళారీ పెట్టుబడిదారీ పొలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాదుల పూర్తి అందదండలతో కామ్రేడ్ కోటేశ్వర్రును ప్రత్యేకించి టార్డెట్ చేసి, హత్య చేయడానికి బరితెగించి కుటులకు పాల్వద్దాయి. అందులో భాగంగా జరిగిందే ఈ హత్య. తెలంగాణ నుంచి బెంగాల్ వరకూ తిరిగిన అలుపెరుగని ఆయన కాళ్లను శత్రువు నరికి వేశాడు. దేశంలో నూతన ప్రజాస్వామిక విష్ణువాన్ని జయిప్రద చేసి ప్రపంచ కార్బోకవర్ సోషలిస్టు విష్ణువాన్ని విజయం వైపు పురోగమింపజేయాలని స్వప్రమించిన ఆయన నేత్రాలలో కుడి కన్సును శత్రువు పెరిశాడు. అనుక్కణం అఱువు-అఱువూ ‘విష్ణువం వర్ధిల్లావి’ అన్న ఆయన శరీరాన్ని శత్రువు నుజ్జనుజ్జ

చేశాడు. తుపాకి తూటాలతో జల్లెడచేశాడు. ఆపాదమస్తకం రకరకాల గాయాలు చేశాడు. శత్రువు పొసిష్టు స్వభావాన్ని నిరంతరం ఎండగట్టే ఆయన స్వరాన్ని త్రూరంగా నులిమిచేశాడు. ప్రజల కోసం కలాన్ని సైతం ఆయుధంగా మలుచుకున్న ఆయన చేతివేలును నరికి వేశాడు. పాదాలను కరింటు హీటర్స్‌పై కాల్చాడు. బాయినెట్లతో మెడను కోశాడు. ఒంటీపై నుంచి మాంసు ముద్దలు కోసి తీశాడు. చివరకు నోట్లో తుపాకి తూటా కాల్చగా కింది దవడ తెగిపోయి, వెనుకవైపు నుంచి మెదడు బయటికి వచ్చింది. తాము రాసుకున్న రాజ్యాంగాన్ని సైతం పాటించకుండా రహస్య స్థావరంలో గంటల తరబడి చిత్రహింసల కొలిమిలో త్రూరంగా హింసించి పిరికిగా హత్య చేశారు. కానీ కామ్రెడ్ కిషన్జి అవన్ని భరించాడు. ఆయన మొక్కలోని విషపుకారుడు. శత్రువుకు లొంగిపోకుండా నిలిచి పార్టీ రహస్యాలను ప్రాణంకన్నా మిన్నగా కాపాడిన ధీరుడు. మృత్యువులో సైతం శత్రువును ఓడించిన వీరుడు.

ఆయనను భౌతికంగా అంతమెందించి శత్రువు తాత్త్వాలికంగా మురిసిపోవచ్చు కానీ, నిరంతరం ఆయన అంటిపెట్టుకున్న పార్టీ పంథాను, దాని అభివృద్ధి కోసం ఆయన స్వజనాత్కంగా చేసిన కృపిని, ఆయన విషపూశయాలను, ఆ వీరయోధుడి ఆదర్శాలను, స్వప్నాలను జిత్తూల నుంచి జంగల్ మహల్ వరకు, విస్తుతంగా శాశ్వతంగా పరచుకున్న ఆ విషపుకారుడి జ్ఞాపకాలను తుడిచివేయడం అసాధ్యం. ఆయన ఆశయ స్వార్థితో పోరాదుతున్న ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా సైయం, ప్రజల హృదయాల్లో నుంచి ఆయనను రూపుమాపడం వాడికి ఎన్నటికీ సాధ్యం కాదు. ఆయన నమ్మిన ఆశయాలు, సిద్ధాంతాలు, ఆదర్శాలు కోట్లాది పీడిత ప్రజల గుండెల్లో జ్యులిస్తున్నాయి. అలుపెరుగని ఆయన సుదీర్ఘ విషపక్కాప్రాప్తి ప్రాంతాలలో ప్రజల ప్రత్యామ్నాయ రాజ్యాధికార నిర్మాణానికి, విముక్తి ప్రాంతాల సాధనకు, అంతిమంగా భారతదేశ విముక్తికి ప్రేరణగా నిలుస్తుంది.

ప్రజలు, ప్రజాస్వామికవాదులు, మేధావులు, అమరవీరుల బంధుమిత్రుల కమిటీ, ఆయన బంధుమిత్రులు ఆయన భౌతిక కాయాన్ని అమితమైన ప్రేమతో, గౌరవంతో జంగల్ మహల్ నుంచి పెద్దపల్లికి తరలించారు. పెద్దపల్లిలో ఆయన అంతిమ యాత్రలో వేలాది విషపు ప్రజానీకం పోలీసుల చకబంధాన్ని ఛేదించుకొని వచ్చి తమ ప్రియతమ నాయకునికి అత్ర నివాళులు అర్పించారు. కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల హంతక చర్యను ఖండించి “విషపం వర్ధిల్లాలి”, “కా.కోటున్న అమర్ రహే” అని గొంతెత్తి నినదించారు. పుత్రశోకంతో విలపిస్తూనే తన కొడుకు బాటలో పోరాదాలని పిలుపునిస్తున్న అమ్మ మధురమ్మకు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులకూ, బంధుమిత్రులకు కేంద్రకమిటీ ప్రగాఢ సాసుభూతిని తెలుపుతున్నది. ఆయన అమరత్వంతో దుఃఖసాగరంలో మునిగిపోయిన పార్టీ ట్రేణలతో, విషపు ప్రజానీకంతో, ఆయన మిత్రులందరితో కేంద్రకమిటీ దుఃఖాన్ని పంచుకుంటూ ఆయన ఆశయాల సాధన కోసం తుదివరకు పోరాదుతామని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నది.

విషపుకారులు, శత్రువు చేసే దాడిని మారిప్పట్ట తర్వంతో తిప్పికొట్టేవాడు. విషపు పత్రికలను నడపడంలో ఆయన అమితాస్కిని ప్రదర్శించేవాడు. ‘పత్రిక ఒక అగ్నాయైజర్’ అని లెనిన్ మహానీయుడు బోధించిన సత్యాన్ని కామ్రెడ్ కిషన్జి జీవితకాలమంతా అన్వయించుకొని మెరుగైన రచనలతో కూడిన పత్రికల ప్రచురణకు చాలా ప్రామఖ్యతను ఇచ్చేవాడు. క్రాంతి, రాడికల్ మార్చ్, కార్బిక పథం, ప్రభాత్, వ్యాన్గార్డ్, అవామీ జంగ్ వగైరా పత్రికలను నడపడంలో ఆయన చొరవగా కృషి చేశాడు. పశ్చిమ బెంగాల్లో పలు విషపు పత్రికలను ప్రారంభించడంలో, నడిపించడంలో ఆయన అందించిన మార్గదర్శకత్వం ఎంతో గొప్పది. ఆయన సిద్ధాంత, రాజకీయ, నిర్మాణ, సైనిక, సామాజిక విషయాలన్నించిపై అవసరం కొద్ది అధ్యయనం చేసి వందల సంఖ్యలో వ్యాసాలు రాశాడు. దండకారణ్యంలో ప్రాంతాల వారిగా ప్రజల భాషలో పత్రికలు తేవాలని తపన చెందాడు. పుస్కాల ప్రచురణ పట్ల కూడా చాలా త్రధ్య వహించేవాడు. 1980లలో ప్రైమర్ ప్రాదర్శన ఏర్పాటు చేయడంలో, ఆయన చేసిన కృషి మరువలేనిది.

కామ్రెడ్ కోటేశ్వర్రు మంచి వక్త. ఆయన ఏ విషయంపైనై అనర్థంగా మాట్లాడేవాడు. ఆయన తెలంగాఇ యాసలో, తెలంగాఇ నుడికారాలలో వినసొంపుగా మాట్లాడేవాడు. ఆయన ఏ ప్రాంతం వెళితే అక్కడి భాషలలో మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించేవాడు. ఉద్యమ అవసరాల కోసం ఆయన కోయ, హిందీ, ఇంగ్లీషు, బంగాల భాషలను నేర్చుకున్నాడు. ఆయన ఉపన్యాసాల శ్రోతుల అవగాహనను పెంచేలా, ఉత్సేధాన్ని నింపేలా ఉండేవి.

కా. కిషన్జి 2007 నుండి పార్టీ తూర్పు రీజనల్ బ్యార్ అధికార ప్రతినిధిగా ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత లాల్గెడ్ ఉద్యమ వెల్లువ కాలంలో ఆయన మీదియాతో నిత్య సంబంధాల్లో వుంటూ అనేక విషయాలపై పార్టీ వైఖరిని తెలుపుతూ వచ్చాడు. పాత్రికేయులతో ఆయన సత్యంబంధాలను కొనసాగించేవాడు.

కేడర్లను తీర్చిదిద్దిన మారిప్పట్ట ఓపాధ్యాయుడు

కామ్రెడ్ కోటేశ్వర్రు చేపట్టిన ముఖ్యమైన బాధ్యతల్లో కేడర్లకు విద్యాబోధన ఒకటి. ఆయన తొలివాళ్ నుంచి కేడర్లకు రాజకీయ శిక్షణ తరగతులు నిర్వహించి వాళ్ ఎదుగుదలకు చాలా కృషి చేశాడు. 1996లో ఆయన కేంద్ర రాజకీయ పారశాల, స్కోప్ల బాధ్యతలు చేపట్టిన తర్వాత నాయకత్వ కేడర్లకు సిద్ధాంత బోధనా క్యాంపెయిన్కు ప్రణాళికలు రూపొందించాడు. ఎంపిక చేసిన విషయాలపై టీచర్లతో కలిసి నోట్లు తయారీ, తరగతుల నిర్వహణ-బోధనపై తాను ఎక్కువికి వెళ్లినా అవసరమైన సూచనలు, సలహాలు చేసేవాడు.

విమర్శించడం, ప్రోత్సాహనివ్వడం కామ్యేడ్ రాంజీ విశిష్ట లక్షణంగా వుండేది. ముఖ్యంగా మహిళా కామ్యేడ్ను రచయితలుగా ఎదగడానికి ప్రోత్సహిస్తూ వారి రచనలపై సలహాలు, సూచనలు ఇచ్చేవాడు. ఆయన కవితలు, పదుల సంబుధులో ఉంటాయి. విలక్షణంగా వుండే ఆయన కవితల్లో జాలరస్సులు, ఏరులు, విల్లంబులు, గోదావరి ఉపమానంగా లేనివి బహు అరుదేవో!

కామ్యేడ్ జాపా లక్ష్మీరెడ్డిని పోలీసులు హత్య చేసినపుడు ఒక కొడుకు పేరుతో ఆయన రాసిన దీర్ఘకవిత వాళ్ళ మధ్య గల అనుబంధాన్ని ఎత్తిపడుతుంది. 1984లో దండకారణ్యంలోని గడ్డిరోలిలో జరిగిన కమలాపూర్ మహేసభలకు హోజురై వెనక్కి వెళుతున్నపుడు తాను హోజురైన తోలి గెరిల్లా పెళ్లి వేడుకల సందర్భంగా హోజురైన గ్రామస్తుల స్వందనలు విని రాసిన కవిత ప్రజలకూ, గెరిల్లాలకూ ఉండే అనుబంధాన్ని వెల్లడిస్తుంది. ఆయన ఏ సమావేశం దగ్గర ఉన్నా చర్చల సారాన్ని కవితల్లో బంధించడం ఆయన కలం ప్రత్యేకత. సిపిఐ (మావోయిస్టు) ఆవిష్కార వేడుకల సందర్భంగా ఆపువుగా అనేక కవితలు చదివి అందరినీ షట్టాపూపరిచాడు. 2008 చివర్లో దండకారణ్యంలో పర్యాచించి తిరిగి జంగల్ మహార్ వెళుతూ రాసిన ‘కౌయ్య’ అనే కవిత ప్రజల ప్రతిఫలనా పోరాటాన్ని చూసి ఆయన ఉత్తేశ్వరుడైన తీరుకు అర్థం పడుతుంది. ఆయన తన సహచరులకు రాసే ఉత్తరాల్లో సందర్భాచితంగా, తమ మధ్య సంబంధాలను ఎత్తిపడుతూ రాసిన ఇన్స్టంట్ కవితలన్నో! ఆయనను సహచరులు నవ్వుతూ రెండు చేతులా కవిత్వం రాసే కవి’ అనేవాళ్లు. ఆయన రాసే వుత్తరాల్లో మధ్య, మధ్య కవితా చరణాలు, నూతన సాహితీ పద ప్రయోగాలు, పదబంధాలు తగులుతూ చదవడంలో ఆసక్తిని పెంచేవి. అందుకే ఆ వుత్తరాలను సహచరులు అపురూపంగా భద్రపర్చుకొనేవాళ్లు.

1984లో ఆలకూరపాడులో విరసం నిర్వహించిన ప్రజాకారూపాల వర్క్షాపుకు చేసిన సూచనలు, వాళ్లతో పంచుకున్న ఆలోచనలు విషప రచయితల బాధ్యతలను పదే పదే గుర్తు చేస్తుంటాయి. దండకారణ్య గెరిల్లా రచయితలకు ప్రాణం ఆయన. ఆ రచయితల పత్రిక ‘ర్యుంకార్కు దిక్కుచి ఆయన. అనేక కలం పేర్లతో ఆయన రాసేవాడు. 21వ శతాబ్దిలో మాత్రం ఆయన తన సాహితీ నిబిధుతకు ప్రతీకగా ‘అసిధార’ పేరును స్థిరపర్చుకొన్నాడు. మనకు ‘అసిధార’ కలం లోటు తీర్చుకోలేనిదే కానీ ఆయన రచనల స్వార్థితో, ఆశయాల శక్తితో తీర్చుకోవలసినది కూడా.

ఆయన పార్టీ పరంగా చేసిన రచనలు అనేకం ఉన్నాయి. వివిధ సమస్యలపై వెంట వెంట స్వందించి రచనలు చేయడం ఆయన ప్రత్యేకత. పార్టీ పత్రికలకే కాకుండా బూర్జువా ప్రింటు మీడియాకు కూడా తన రచనలు పంపేవాడు. పార్టీపై, విషపోద్యమంచై కుహనా

దేశభక్తి, అభ్యుదయ భావాలతో పెనవేసుకున్న బాల్యం

కామ్యేడ్ మత్తొరుల కోటేశ్వర్రు తెలంగాణలోని కరీంనగర్ జిల్లా పెద్దపల్లి పట్టణంలో 1954 నవంబర్ 26న జన్మించాడు. తల్లి మధురమ్మ, తండ్రి వెంకటయ్యలకు కోటేశ్వర్రు రెండవ సంతాసం. ఆయన బాల్యం, హైస్కూల్ (హేచ్ఎస్సి) పరకు చదువు పెద్దపల్లిలోనే సాగాయి. ఆయనలో చిన్నప్పటి నుంచీ దేశభక్తి భావాలు మెండగా ఉండేవి. ఆయన దేశరక్షణ కోసం ఒక సైనికున్ని కావాలని చాలా కోరుకునేవాడు. అయనలోని దేశభక్తి భావాలు ఆయన్ని కొంతకాలం ఆర్ఎస్ఎస్ వైపు ఆకర్షించాయి. భాకీ నిక్కర్ వేసుకొని కర పట్టుకొని ప్రథగా రోజుా శాఖకు వెళ్లేవాడు. కానీ, ఎక్కువ కాలం అందులో ఇమదలేకపోయాడు. దాని మతోన్నాద రాజకీయాలు, కుహనా దేశభక్తి అర్థమై దానికి దూరమయ్యాడు. ఆయన హైస్కూల్లో చదువుతుండగా ఎన్సిసిలో చేరి ఆయన భశిక్ష పొందాడు. చిన్నతనం నుంచీ శరీర దారుధ్యం పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధను కనబర్చేవాడు. క్రమం తప్పకుండా వ్యాయామం చేసేవాడు. క్రసాము నేర్చుకోవడానికి వెళ్లేవాడు.

తండ్రి ప్రజాస్ామ్య భావాలు, హేతుబద్ధ ఆలోచనలు కలవాడు. ముందు ముగ్గురు బిడ్డలను కోలోయిన తల్లి మిగిలిన ముగ్గురు మగపిల్లలను ఎంతో అపురూపంగా చూసుకొన్నది. తన భర్త దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో తన నవయవ్వనాన్ని, యావత్ ఆస్తులనూ ఇంధనంలా కరగడిసుకున్నాడు. మధురమ్మ పల్లెత్తు మాటైనా అడ్డుచెప్పుకుండా ఆయన కష్టాల్లో తానూ భాగమైంది. ఆ కుటుంబం పిల్లల పెంపకంలో పడ్డ అనేక కష్టాలు ఎదుగుతున్న కోటన్నపై తీవ్ర ప్రభావాన్ని వేశాయి. తన తండ్రి వృధ్యాప్యంలో కేశోరాం సిమంట్ కంపెనీలో గుమాస్తూగా కుదరడం, అక్కడ రామారావు లాంటి వెలమ దొరల అధికార దర్శని మౌనంగా భరించడం, అయినప్పటికీ ఆ దుర్మార్గ అధికారి కుంటిసాకులు చూపి నిర్దయతో ఉద్యోగం నుండి తీసేయడం, ఇంట్లో అమ్మ చేసు, చెలకుల తిరిగి గడ్డి కోసుకొన్ని, బల్ల పాలుపించి, పిల్లల కడుపు కట్టి పాలు పెరుగు అమ్మన డబ్బులతో వాళ్లను చదివించడానికి పడిన పాట్లు ఆయనేన్నదూ మర్మిపోలేదు. ఆయన తరచుగా ఇంటి వద్ద వ్యవసాయ పనుల్లో పాల్గొంటూ రైతుకూలీలతో కులాతీతంగా సహ్యదయంతో చెలిమి చేసేవాడు. ఆయన బాల్యం కష్టాల మధ్య సాగింది. కుల బంధనాల మధ్యనే అయినా అభ్యుదయ భావాల అండ దొరికింది.

రాజకీయ రంగ ప్రవేశానికి తలుపులు తెరచిన యవ్వప్రాయం

తండ్రి గాంధీయవాది గావడం, ఇంట్లో అన్ని పార్టీల వాళ్లతో ముఖ్యంగా కమ్యూనిస్టులతో సాగే చర్చల రాజకీయ వాతావరణం ఉండడం ఆయనను అభ్యుదయ భావాల వైపు నిలబెట్టాయి. సైజాం రజాకార్ల అగడాలు విన్న పిల్లల నెత్తురు ఉడుక్కేంది. పెద్దలు మాట్లాడుకునే పిండాలీల

దండు గూర్చి పిల్లలకు అర్థం గాకపోయేది. అయినా పిల్లలు వాళ్ల చర్చలన్నీ చెవి కోసుకొని వినేవాళ్లు. తండ్రి ఊరి గ్రంథాలయం నుండి అడవి బాపిరాజు, ప్రేమచంద్ర, చలం, కొడవలిగంటి కుటుంబరావు లాంటి ప్రముఖ ప్రగతిశీల సామాజిక రచయితల రచనలు తెచ్చుకొని చదివే అలవాటు ఉండడంతో పిల్లలకు వాటిటో సాన్నిహిత్యం ఏర్పడింది. పితృస్వామ్యం, ఘృండల విలువలు, సామాజిక అసమానతలు, చెడు వ్యసనాలు, రుగ్సుతలను అసహితంచుకుంటూ కోటన్న ఆలోచనలు అభ్యర్థయం వైపు సాగాయి. తల్లిదండ్రుల నుంచి నిజాయాతీని, ఎదుటివారిని గౌరవించడం, సామాజిక విలువలను కోటన్న నేర్చుకున్నాడు. చదువులో చురుకుగా వుండే కోటన్న హెచ్చెవెన్సీ ప్రథమతేచిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. ఆ రోజుల్లోనే అయిన 40 రోజుల తీవ్ర టైఫాయిడ్ (విషయారం) వ్యాధికి గురైన ఘలితంగా ఒక చెవి శాశ్వతంగా వినబడకుండా పోయింది.

అది 1969వ సంవత్సరం. ‘వసంత కాలమేఘ గర్జన’ రోజులు. తెలంగాణలో సరిగ్గా అదే సమయంలో మరో నిప్పు రాజుకుంది. ‘జై తెలంగాణ’ ‘అంధ్రా గోబ్యూక్’, ‘ముల్కు పద్ధతిని అమలు చేయాలి’ అనే నినాదాలు మిన్నంటాయి. సమాజంలో అందరికన్నా ముందుగా ఈ నినాదాలు విద్యార్థి లోకాన్ని పోరుపథంలో నిలిపాయి. ఆ తర్వాత కార్బికులు, ఉద్యోగులు చేరారు. ఉద్యమం సమర్థులంగా సాగింది. దాదాపు 400 మంది వీరకిశోరాలు ఆనాటి వద్దమంలో తమ అమూల్యమైన ప్రాణాలను అర్పించారు. ఈ ఉద్యమాన్ని మన పార్టీ మొదటి నుంచి సమర్థిస్తూ శక్తిమేరకు అందులో పాల్గొంది. పార్టీకి బలం ఉన్న చోట ప్రజలను సంఘటించర్చి వారికి నాయకత్వం వహించింది. ఆ ఉద్యమంలోకి ఉరికిన వేలాది వీర కిశోరాలలో నవ యవ్వన ప్రాయంలోని కోటేశ్వరరూ (అప్పటికి పార్టీ సంబంధాల్లోకి రానపుటికీ) ఉన్నాడు. అనేక మిలిటెంట్ చర్యల్లో పాల్గొంది. ప్రత్యేక తెలంగాణ పోరాట రాజకీయాలే కామ్రేడ్ కోటన్నను క్రమంగా విష్వవ రాజకీయాల వైపు నడిపించాయి.

ఉత్తేజకరమైన విష్వవ జీవితంలో తొలి అడుగులు

కామ్రేడ్ కోటన్న కరీంనగర్లోని శ్రీ రాజరాజేశ్వర (ఎన్‌ఆర్‌ఆర్) కళాశాలలో ప్రీ-యూనివర్సిటీ కోర్సు (పి.యు.సి.)లో చేరాడు. అప్పటికే ఆ కాలేజీకి సగ్గుల్పరి-ల్రీకాకుళ విష్వవ సందేశం చేరుకుంది. కోటన్నకు విష్వవ రాజకీయాలతో పరిచయం ఏర్పడి ఒక యువ విష్వవకారుల బృందంలో చేరిపోయాడు. పి.యు.సి.లో మంచి మార్పులతో ఉత్తీర్ణుడై బి.ఎన్.సి. (గడితం)తో డిగ్రీ చదవసాగాడు. అప్పటికే అయిన ఇల్లు ఎందరో విష్వవకారులకు ఆశ్రయంగా, విష్వవకార్యకలాపాల కేంద్రంగా మారింది.

1972 నాటికి నక్కల్పరి-ల్రీకాకుళ విష్వవ కెరటం వెనుకపట్టు పట్టింది. మన పార్టీ వ్యవస్థాపక నాయకులలో ఒకరైన కామ్రేడ్ చారు మజుందార్ కలకత్తాలో ఒక ట్రోపిఓ ఇచ్చిన

అయిన ఎప్పుడూ గుర్తు చేసే విషయం : “..... మన సంస్క ఒక కుటుంబ బృందం గాదు, స్నేహిత మిట్రుల సంఘం గాదు. ఇది శ్రామిక వర్గ రాజకీయ పార్టీ. ఘృండిగత, స్నేహ ప్రయోజనాలు మన ఆశయ ప్రయోజనాల మీద పైచేయి సాధించడం మనం ఒప్పుకోం....”.

మహిళా కామ్రేడ్సుకు అండగా నిల్విన ఆదర్శ నేత

కామ్రేడ్ కోటేశ్వరరూ మొదట వీడిత జనవక్షపాతి అయినందునే విష్వవేద్యమాన్ని ఎంచుకున్నాడు. ఈ దోషించి సమాజంలో పురుషుల కన్నా ప్రీలు ఓ అణచివేత కాడిని అదనంగా మోస్తున్నారనీ దోషించి విముక్తితో పాటే వాళ్ల విముక్తి ముదిపడి ఉందనీ సైద్ధాంతికంగా నమ్మినవాడాయన. దోషించి పై బాకులైన మహిళలు తమ నిత్య కార్యాచరణలో పితృస్వామ్యంపై సచేతనంగా పోరాటాలని కోరేవాడు. పార్టీలో మహిళలు ఎముర్కొటున్న సమస్యలపై 1991లో దండకారణ్య శారెస్సు కమిటీ తరఫున ఆయన రూపొందించిన లేఖ సదా చదవాల్సిన, ఆచరించవలసిన ముఖ్యమైన లేఖ. పితృస్వామ్య అణచివేతకు బల్లె, శారీరకంగా రక్తహీనతకు గురై, గెరిల్లా జీవితంలో మలేరియా బారిన పడుతూ బలహీనంగా ఉండే గెరిల్లా మహిళకు ‘స్పెషల్ ఫుడ్’ ఇవ్వాలని పార్టీ ముందు ప్రతిపాదన పెట్టి మంజూరు చేయించిన తీరు ఆయన విశాల దృష్టిని ఎత్తిపడుతుంది. విష్వవ కార్యాచరణలో పదోన్నతి మొదలు, గ్రోండ్లో సైనిక ట్రిల్స్ చేసే వరకూ వారిని పురుషులతో పోటీలో నిలబెట్టుకుండా, విడిగానే ప్రోత్సహించి రాణింపజేసే విధంగా పార్టీ కృషి ఉండాలని ఎప్పుడూ బోధించేవాడు.

విష్వవేద్యమంలో సుదీర్ఘ కాలంగా పని చేసుపు మహిళా కామ్రేడ్సు వివిధ అంశాలపై ఇంటర్వ్యూ చేసి వివిధ పార్టీ పత్రికల్లో వాటిని ప్రచరించడంలో కామ్రేడ్ రాంజీ ఎంతో శక్తి ఉత్సుకున్నాడు. అది వాళ్ల వుద్యమానుభవాలను పారకులకు అందించడంతో పాటు పార్టీలో పని చేసుపు మహిళా కామ్రేడ్సుకు ప్రోత్సహికరంగా కూడా వుండింది.

కలాస్నీ, గళాస్నీ సైతం శత్రువుపై ఎక్కువెట్టిన యోధుడు

కామ్రేడ్ కోటన్న కరీంనగర్లోని శ్రీ రాజరాజేశ్వర (ఎన్‌ఆర్‌ఆర్) కళాశాలలో ప్రీ-యూనివర్సిటీ కోర్సు (పి.యు.సి.)లో చేరాడు. అప్పటికే ఆ కాలేజీకి సగ్గుల్పరి-ల్రీకాకుళ విష్వవ సందేశం చేరుకుంది. కోటన్నకు విష్వవ రాజకీయాలతో పరిచయం ఏర్పడి ఒక యువ విష్వవకారుల బృందంలో చేరిపోయాడు. పి.యు.సి.లో మంచి మార్పులతో ఉత్తీర్ణుడై బి.ఎన్.సి. (గడితం)తో డిగ్రీ చదవసాగాడు. అప్పటికే అయిన ఇల్లు ఎందరో విష్వవకారులకు ఆశ్రయంగా, విష్వవకార్యకలాపాల కేంద్రంగా మారింది.

ఎవరిని ఎందులో ఎదిగించుకోవాలో గుర్తించడమే కాదు, తనెక్కడున్నా వాళ్ళకు తగిన సహాయం, అవసరమైన సాహిత్యం అందేలా బాధ్యతగా వ్యవహరించేవాడు. అందుబాటులో ఉన్న కామ్మేణ్ణును తప్పనిసరిగా కలిసేవాడు. తన సన్మిహిత సహచరుల నుండి, గెరిల్లాల నుండి వాళ్ల ప్రజాయుధ అనుభవాలను, విషప ప్రజా కమిటీల విశేషాలను సూక్ష్మస్థాయిలో అడిగి తెలుసుకునేవాడు. ఆయనను కలవడం అంటే తమకు ఎంతో ఇష్టమైన, తమను ప్రేమించే ఒక గొప్ప రాజకీయ గురువుతో కలిసినట్టుగా ప్రతి ఒకరూ భావించేవాళ్ల. తమకు తెలియని ఎన్నో విషయాలు చెప్పి, తమ లోపాలను గుర్తింపజేసి, తమలోని మంచిని భుజం తట్టి ప్రోత్సహించి మోలీవేట్ చేసే నాయకుడిగా అందరూ ఆయనను అభిమానించే వాళ్ల. కలవడం వీలుకానపుడు కేదర్థను ఆయన ఉత్తరాల ద్వారా పలకరించేవాడు.

విషప యుద్ధంలో క్రతగాత్రలైనవారి పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధతో వైద్యం చేయించడానికి కృషి చేసేవాడు. వారి శారీరక స్థితికి తగిన పని కల్పించడం, దైర్యాన్ని చెప్పడం ద్వారా ఆయన వాళ్లలో ఆత్మవిశ్వాసం నింపేవాడు. క్రూరమైన విషప యుద్ధంలో సహచరులను కోల్పోయిన కామ్మేణ్ణును గుండెల్లోకి తీసుకొని ఓదార్ఘడం, వాళ్ల కన్నిరు తుడవడం, విషపంటై, పొర్టీపై, ప్రజలపై విశ్వాసం వుంచాలని వెన్ను తట్టి దైర్యాన్నివ్యవడం నేటికి గుర్తు చేసుకునే సహచరులెందరో! సమస్యలతో సతమతమయ్యే పలువురు కామ్మేణ్ణ ఆ క్షణాన తమ మనస్సులో కామ్మేడ్ కోటన్న రూపాన్ని అవిష్కరించుకొని లేదా ఆయన తమను ఊరడిస్తూ, కొత్త అశలు నింపుతూ రాసిన ఉత్తరాలను పదే పదే చదువుకొని విషప సూఫ్తాని నింపుకుంటారు.

ఆయన పొర్టీలో చేరినపుటి నుండి తన ఆత్మియులను సైతం విషపోద్యమంలోకి ఆకర్షించేందుకు ప్రత్యేకంగా కృషి చేశాడు. తనతో పాటు తన తమ్ముడిని కూడా విషప కార్యకలాపాలలోకి తీసుకొచ్చి విషపోద్యమ కార్యకర్తగా, నేతగా తీర్చిదిద్దడంలో కామ్మేడ్ రాంజీ అందించిన ప్రోత్సాహం, తోడ్వాటు అందరికీ ఆదర్శంగా నిలుస్తాయి. 1984లో విషపోద్యమంలో హర్షికాలం కార్యకర్తగా పని చేస్తున్న ఒక కామ్మేడ్తో ఆయన పెళ్లి జరిగింది. ఆమెకు ఆయన ఎంతో తోడ్వాటు అందించేవాడు. ఆమె విషపోద్యమంలో ఒక ప్రముఖ నాయకురాలిగా ఎదిగేలా ఆయన అందించిన ప్రోత్సాహం ఎంతో గొప్పది. తమ తమ బాధ్యతల రీత్యా దూర ప్రాంతాల్లో పుంటూ, శత్రువు చేసే క్రూర దాడుల మధ్య తరచుగా కలవడం ఏ మాత్రం వీలు కాని పరిస్థితులలో విషప ప్రయోజనాలే పరమావధిగా పని చేసిన ఆదర్శ జంట వాళ్లిద్దరిదీ. తన తల్లికి ఆయన పత్రికాముఖంగా రాసిన వుత్తరాలు ఆమెకూ, ఆమె లాంటి తల్లులందరికీ విషప సందేశాన్ని అందించి, వుద్యమ పరిస్థితిని అవగతం చేయించే ప్రయత్నమే కాకుండా ఆయన లోని మానవీయ స్వర్ఘకు నిదర్శనంగా నిలుస్తాయి.

సమూచారంతో అరెస్టులు పోలీసుల చిత్రపాంసలను 12 రోజులు నిబ్బరంగా ఎదుర్కొని అమరుడై భారత సూతన ప్రజాతంత విషప పథనిద్దేశకుడిగా చరిత్రకెక్కాడు. 1969-72 మధ్య అనేక మంది పార్టీ నాయకులు కామ్మేణ్ణ సరోజదత్తా, పంచాది కృష్ణమూర్తి, వెంపటాపు సత్యం, ఆదిబట్ట కైలాసం, డాక్టర్ దేవినేని మల్లిఖార్జున్, డాక్టర్ చాగంటి భాస్వర్, తామాడ గణపతి, నిర్మల, అంకమ్మ, సరస్వతి లాంటి వీరవనితలెందరో శత్రువు ఫాసిస్ట్ దాడుల్లో నేలకొరిగారు.

సక్కల్చురీ వెనుకంజతో పార్టీలో ద్రోహులు, రెనగేడ్లు విజ్యంభించారు. అతివాద అవకాశవాద పంథాలు పార్టీని అనేక చీలికలకు గురిచేశాయి. అయితే, నిజాయితీ గలిగిన విషప శక్తులు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ నాయకత్వంలో చిత్తశుద్ధితో అతివాద మంథాలకు వ్యతిరేకంగా సైద్ధాంతిక పోరాటాన్ని ఎక్కుపెట్టి ‘గతాన్ని సమీక్షించి సాయుధ పోరాటాన్ని పురోగమింపజేద్దాం’ (ఆత్మవిమర్శనా రిపోర్టు-ఎన్సిఅర్)పై ఆధారపడి విషప శక్తుల పునరేకీకరణకు కృషిని కొనసాగించాయి. ఘనితంగా విషప ప్రజాసంఘాల నిర్మాణానికి దారులు తెరుపుకున్నాయి. తొలుత రచయితల సంఘం, ఆ తర్వాత విషప విద్యుత్తి సంఘాల నిర్మాణానికి పార్టీ నాయకత్వం పూనుకుంది. పౌరహక్కుల సంఘాల నిర్మాణాన్ని ప్రోత్సహించింది.

ఈ క్రమంలో కామ్మేడ్ కోటన్నకు విషప పార్టీ నాయకత్వంతో, సాహితీ మిత్రులతో అప్పటికే ఏర్పడిన పరిచయాలు క్రమంగా పటిష్టపుయ్యాయి. తన విద్యుత్తి మిత్ర బృందంతో కలిసి మిలిటింట్ కార్యక్రమాలకు పూనుకున్నాడు. 1973లో ఆగస్టు 15 బూటకపు స్వాతంత్య వేడుకలను బహిష్కరించాలినిగి తొలిసారిగా కాలేజీలో కార్యక్రమం తీసుకొని మూడు రంగుల జండాను తగులచెట్టిన చర్యలో కామ్మేడ్ కోటన్న మిలిటింట్గా పాల్గొన్నాడు. ఈ ఘటన జిల్లావ్యాప్తంగా విద్యుత్తి లోకంలో సంచలనాన్ని స్ఫోటించింది. ఆ క్రమంలో విషప కార్యక్రమాలలో భాగంగా ఆరెస్టుయాడు. కామ్మేడ్ కోటేశ్వర్ అవిశాంత విషప ప్రస్తావంలో అది తొలి అరెస్టు.

అప్రతిపత్తంగా సాగిన విషప ప్రస్తావం

కామ్మేడ్ కోటేశ్వర్ బి.ఎన్సి. చిపరి సంవత్సరంలో ఉండగా ప్రగతిశీల ప్రజాసామ్య విద్యుత్తుల కార్యక్రమాలను జిల్లావ్యాప్తంగా చురుగ్గా వ్యాపించ చేయసాగాడు. జిల్లాలోని మంథని, పెద్దవల్లి జూనియర్ కళాశాలలు, జమ్ముకుంట ఆర్రు డిగ్రీ కళాశాల విషప విద్యుత్తి కేంద్రాలుగా మారసాగాయి. అప్పటికే ఆయనకు వరంగల్ సాహితీ మిత్రులతో ఏర్పడిన అనుబంధం చిక్కువసాగింది. కరీంనగర్ కేంద్రంగా సాహితీ కార్యక్రమాల జోర్యాపులు. విద్యుత్తుల, మరో రుంగు, మార్కెట్ కవితా సంకలనాలు వెలుగు చూశాయి. జిల్లాలో పౌరహక్కుల ఉద్యమం పురుడు పోసుకుంది. జిల్లాలో ప్రగతిశీల, విషప మేధావులతో,

న్యాయవాదులతో, నిజాయతీ కోల్పోని పాత తెలంగాణ పోరాట కాలం నాచి కమ్మానిస్సులతో కామ్మేడ్ కోటేశ్వర్రు విస్తృతంగా సంబంధాలు ఏర్పర్చుకున్నాడు. తీర్మి మహాప్రస్థానం ఆయనకు కంఠస్థగా మారింది. ఇంటికి స్పృజన, జీవనాడి, ప్రాంచియర్, పిలుపు పత్రికలు రావడమే గాకుండా ఇంట్లో ఇతర విష్వవ సాహిత్యం కూడా చోటుచేసుకుంది. ఆయన తన తలితో మాక్సిం గోర్కీ నవల 'అమ్మను చదివించి అందులోని పావెల్ పాతను గొప్పగా వర్ణించేవాడు. ఆ కాలంలో యువతపై నక్కల్చరీ-ల్రీకుళ పోరాటల ప్రభావాలే కాకుండా, వీర వియత్సాం విష్వవ ప్రభావం, సాంస్కృతిక విష్వవ ప్రభావం మెండుగా పడింది. ఆ యువతరానికి ఒక చురుకైన ప్రతినిధి కామ్మేడ్ కోటేశ్వర్రు.

1974లో ఉస్కానియా యూనివర్సిటీకి చెందిన కామ్మేడ్ జార్జిరెడ్డిని మతోన్నాద శక్తులు పాశవికంగా హత్య చేశాయి. ఆయన త్యాగం విష్వవ విద్యార్థులందరికి స్వార్థగా నిలిచింది. 1974 అక్టోబర్లో రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం (ఆర్.ఎస్.యు.) అవిర్మావం జరిగింది. 1975 ఫిబ్రవరి 23-24 తేదీలలో పైదరాబాద్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం తన ప్రథమ మహాసభలను జరుపుకుంది. దీనికి జిల్లా నుంచి కోటేశ్వర్రు పెద్దయొత్తన విద్యార్థులను కదలించాడు.

ఆదిలాబాద్కు చెందిన కామ్మేడ్ భూమయ్య, కిష్టోగాడ్ అనే విష్వవ సానుభూతిపరుల పురిశిక్కల రద్దుకె రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం సహ ఇతర విష్వవ, ప్రగతిశిల్ప విద్యార్థి సంఘాలు, మేధావులు, పత్రిపాటి వెంకటేశ్వర్రు, కె.జి.కన్సులిరాన్ లాంటి ప్రముఖ న్యాయవాదులు, హక్కుల సంఘాలు పెద్దయొత్తన కదిలాయి. ఇందులో కామ్మేడ్ కోటేశ్వర్రు క్రియాశీలంగా, చురుగ్గా పాల్గొన్నాడు. వెల్లపెత్తిన నిరసనల్ని లెక్కచేయని పాలకులు ఎమర్జెన్సీ చీకటి రోజుల్లో 1975 డిసెంబర్ 1 అర్థరాత్రి నిర్మాకిణ్ణంగా వారిరువురినీ ఉరి తీశారు.

1975 జూన్ 26 నుంచి మొదలైన అత్యవసర పరిస్థితి (ఎమర్జెన్సీ) కాలంలో దేశమే తైలుగా మారింది. పౌర, ప్రజాసామ్య హక్కులు అడుగంచేపోయాయి. కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్, వరంగల్ జిల్లాల్లో అధిక సంఖ్యలో విష్వవ పాటీల కార్యకర్తలు, నాయకత్వం రహస్య జీవితానికి వెళ్లారు. పోలీసులకు పట్టబడినవారు రకరకాల చిత్రపాంసలనుభవించి కటకటాల పాలయ్యారు. వరంగల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజికి చెందిన కామ్మేడ్ సూరపనేని జనార్థన్తో పాటు మురళీమోహన్, ఆనందరావు, సుధాకర్లను గిరాయిపల్లి అడవుల్లో పోలీసులు బూటకు ఎన్కోంటర్లో కాల్చివేశారు. విష్వవ రచయితలు, విష్వవ విద్యార్థులు, కవులు, కళాకారులు, ప్రజాసామీక మేధావులు, న్యాయవాదులు చాలామంది కటకటాల పాలయ్యారు. నక్కల్చరీ వెనుకంజ తర్వాత రహస్య జీవితానికి వెళ్లిన నవతరానికి నిజంగా అది ఒక పెద్ద పరీక్ష కాలమే. వాళ్ల విష్వవ నిబద్ధతను, నిమగ్నతను ఆనాచి అత్యంత కలిన పరిస్థితులు నిగ్గుతేల్చాయి.

కె.జి. సత్యమూర్తి తదితర అవకాశవాదులు స్ఫైర్మించిన సంక్లోభాన్ని రాజకీయంగా ఎదిరించి పొర్టీని సమైక్యంగా, విష్వవ పంథాలై దృఢంగా నిలచెట్టుడానికి ఆయన శక్తిపంచన లేకుండా కృషి చేశాడు. 1991లో ఆనాచి పొర్టీ కార్యదర్శి కొండపల్లి సీతారామయ్య స్వయంగా అవకాశవాదానికి గురై మరో సంక్లోభానికి కార్పడైన సందర్భంగా కూడా కామ్మేడ్ కోటన్న విష్వవ పశ్చ పశ్చ వైపు దృఢంగా నిలబడ్డాడు. ఆ అంతర్గత పోరాటం ఫలితంగా కే.ఎస్.టో పాటు బండయ్య, ప్రసాద్ తదితర అవకాశవాదుల్ని పొర్టీ సుంది బహిష్కరించి నూతన యువ నాయకత్వం ముందుకు వచ్చింది. 1980 దశకంలో ఏపీలో మితవాద అవకాశవాదులతో జరిగిన సైద్ధాంతిక పోరాటంలో, పశ్చిమ బెంగాల్లో నయా రివిజనిస్సులతో నిరంతరం సైద్ధాంతిక-రాజకీయ పోరాటాన్ని నిర్వహించడంలో, 2002లో అప్పచీ పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రకమిటీ కార్యదర్శి మాటిక్ ముందుకు తెచ్చిన అవకాశవాద రాజకీయాల్ని ఓడించడంలో కామ్మేడ్ కోటన్న పోషించిన పాత ఎంతో గొప్పది. పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర శాఖలో తల్లిత్తిన వివిధ సమస్యలపై ప్లీనంలను నిర్వహించి వాటి పరిష్కారానికి కృషి చేశాడు. ఈ సైద్ధాంతిక పోరాటాల సందర్భంగా డాక్యుమెంట్లను, బుక్లెట్ట్లను రూపొందించడంలో, వివిధ పత్రికల్లో చర్చలను నిర్వహించడంలో ఆయన కృషి ఎంతో వుంది. 2004లో రెండు పాటీల విలీనం తర్వాత పశ్చిమ బెంగాల్లో మునుపటి రెండు పాటీల నుండి వచ్చిన పాటీ శ్రేణుల మధ్య బలమైన ప్లక్కతను నెలకొల్పడానికి ఆయన ఎంతో కృషి చేశాడు. మొత్తంగా చూసినపుడు భావజాల, సైద్ధాంతిక, రాజకీయ విషయాలపై గట్టి పట్టును కలిగి వుంటూ నిరంతరం అధ్యయనం కొనసాగిస్తూ పాటీ పంధను అభివృద్ధి చేయడంలో, దాన్ని సంరక్షించుకోవడంలో కామ్మేడ్ కోటన్న మహాత్మర పాత పోషించాడు. అన్ని రకాల అభివృద్ధి నిరోధక సిద్ధాంతాలను దృఢంగా ఎదురొస్తు మార్పిస్తు సైద్ధాంతిక యోధుడాయన. ఈ క్రమంలో మన పాటీకి చెందిన అన్ని డాక్యుమెంట్లతో పాటు 'పూర్వం-ఎత్తుగడలు' డాక్యుమెంట్లను సంపర్చంత చేయడంలో కూడా ఆయన అవిరక కృషి చేశాడు.

అభిమానం, అత్మియత, ఆప్యాయతల కలబోత కామ్మేడ్ రాంజీ

కామ్మేడ్ రాంజీ పాటీ శ్రేణులకు, ప్రజలకు ఒక నాయకుడిగానే కాకుండా అత్యంత ప్రేమాస్పదుడుగా, అత్మియుడుగా మెలిగే వాడు. ఏ వయస్సు వాళ్లతోనైనా, ఎలాంటి సామాజిక నేపథ్యం గలవాళ్లతోనైనా, మహిళలయినా, పురుషులైనా అందరితో ఆయన కలగలిసి పోయేవాడు. తనెక్కడున్నా అందరికీ గుండె లోతుల్లోంచి అత్మియతను పంచడం ఆయన ప్రత్యేకత. తన 38 సంవత్సరాల విష్వవ జీవితంలో వేలాడి మంది పాటీ కేడరల్తో అభిమాన్ని, ఆప్యాయతను పెంచుకున్న, పంచుకున్న నాయకుడాయన. కేడరల అవసరాలను తెలుసుకోవడమే గాకుండా వాటిని బాధ్యతగా గుర్తు పెట్టుకొని తీర్చేవాడు. ఎవరితో ఏ పని చేయించాలో,

శ్రీక్షించాలన్నాడు. శత్రువు రకరకాల ముసుగులలో పంపే వేగులను ప్రజలలో బహిరంగపరిగె నేర తీట్రపతను బట్టి శిక్షలు విధించాలన్నాడు. దొంగవాటుగా గ్రామాలపైకి దాడులకు వచ్చే పోలీసు, పారామిలటరీ బలగాలకు ప్రజా సాయిధ ప్రతిఘటన, బూబీట్రాప్సులు, మందుపాతరలే మందన్నాడు. శత్రువు ఏర్పరుస్తున్న అదనపు పోలీసు క్యాంపులను దెబ్బతీసి ప్రజలకు, ప్రజాపాలనకు రక్షణ కల్పించడానికి సిల్డ్రోలే మార్గం అన్నాడు. శత్రువు మనల్ని కుదించాలని చూస్తే మనం విస్తరించాలన్నాడు. లార్గాండ్, రాంగాండ్, ధర్మపురి, కోత్స్వాలి, మధుపర్, పాలైబెన్, గ్రావీలోర్, సరెంగ, బిన్సపర్, రూర్గ్రామ్, లోధాములి, గోపివల్లభపూర్, నయాగ్రామ్, సంక్రమిలకు ఉద్యమాన్ని విస్తరింపజేశాడు. శత్రువర్గాల మధ్య తలవెత్తే అంతర్గత వైరుధ్యాలను చాకచ్యంగా వినియోగించుకోవాలన్నాడు. శత్రు ప్రచార యుద్ధాన్ని విష్వవ ప్రచార యుద్ధంతో తీపికొట్టాలన్నాడు. అందుకు శత్రు మర్గాల చేతుల్లోని మీడియాతో సహా విష్వవ పత్రికలు, సాహిత్యం ప్రచార ఆయుధాలు గావాలన్నాడు. 1980ల తొలినాళ్లలో ఆంధ్రప్రదేశ్ పార్టీ రాష్ట్ర కమిటీ నాయకత్వంలో ఏర్పడిన ‘ఎజిబేషన్ అండ్ ప్రాపగాండా కమిటీ’ (ఎపిసి)కి ఆయన బాధ్యాడు. ఆనాటి నుంచి చివరి వరకూ ఆయన ప్రచార యుద్ధానికి తగిన ప్రామణ్యతనిస్తూ ఎత్తుగడలు రూపొందించి సృజనాత్మకంగా అమలు చేశాడు. విష్వవకారులకు సొంత ప్రసార సాధనాలు ఉండాలనీ ఆరాటపడ్డాడు. మన గెరిల్లా జోస్లు వాటిని నమకూర్చుకోవాలని బలంగా కోరుకున్నాడు. శత్రువు తలవెట్టిన బహుముఖ యుద్ధాన్ని ప్రతిఘటనతో తీపికొట్టి ఓడించాలన్నాడు.

లార్గాండ్ ఉద్యమంలో పీర కిశోరాల్లా నిల్చి, శత్రువుతో సాహసంగా తలపడి దాదాపు 70 మంది భద్రతా బలగాల జవాస్తను హతమార్చి, మరో 50 మందిని గాయపరిగి వారి నుంచి 82 ఆయుధాలను స్వీధించి చేసుకున్న ప్రతిఘటనా చర్యలకు నాయకత్వం వహించిన ప్రజాయుద్ధ వీరులు కామ్పేడ్స్ ఉమాకాంత మహాతో, శశిధర్ మహాతో, సిద్ధా-కానూ మిలీచియా సుట్టిం కమాండర్ ద్వితీయ సిథూ సారేన్లు; ప్రజా వుద్యమ నేత లార్మోహన్ టుడు సహా దాదాపు 160 మంది విష్వవకారులు నేలతల్లి విముక్తి కోసం జంగల్మహల్లో తమ నెత్తుర్లు చిందించారు. ఆ పోరు బిడ్డలందరికి తాను రుణపడి వున్నానంటూ వారి భాటలో ఆయన చివరి వరకూ నడిచాడు.

అంతర్గత పోరాటాల్లో దృఢంగా నిలిచిన విష్వవయోధుడు

కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రు పార్టీలో వివిధ సందర్భాల్లో తలెత్తిన అంతర్గత పోరాటాల్లో విష్వవ పక్షం వైపు దృఢంగా నిలిబడుతూ అతి, మితవాద అవకాశవాదాల్ని, విభీన్నకారుల్ని నిక్కుచ్చిగా వృత్తిరేకించాడు. పార్టీ పంథాపై రకరకాల రివిజనిస్టులు, అవకాశవాదులు చేసే దాడుల్ని ఒక సైద్ధాంతిక యోధుడిగా ఎదుర్కొన్నాడు. 1985లో మునుపటి పీపుల్స్వార్ పార్టీలో

అలాంటి కలిన పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్న వారిలో కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రు పున్నాడు.

20 నెలల ఫాసిస్టు ఎమ్బెస్సీ కాలంలో పార్టీ కార్యకర్తలు రహస్య జీవితం గడిపారు. ప్రజాపునాదిని ఏర్పర్చుకోవడానికి ఉపాధ్యాయులుగా, నాటు వైద్యులుగా, బట్టలుతికి ఇస్తే చేసే లాండ్రి వాళ్లగా వివిధ కవరలో గ్రామాల్లోకి వెళ్లి పనిచేశారు. అయితే నిర్వంధం వల్ల వారికి పార్టీ కాంటాక్షలు సరిగా ఉండేవి కావు. వాళ్ల ఆర్థికంగా ఆనేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కొన్నారు. విష్వవాసరాల కోసం తమ వ్యక్తిగత వస్తువులు - గదియారాలు, సైకిల్లు లాండ్రివి కుదువ బెట్టడమో, అమ్ముకోవడమో చేసి ఖర్చులు వెళ్లించుకునే వారు. విష్వవాభిమానులు సమకూర్చిన అతి కొద్దిపాటి డబ్బును లేదా అప్పు చేసి తెచ్చుకున్న చిన్న మొత్తాలను వాళ్ల పొడుపుగా వాడుకునేవారు. వాళ్ల ఉనికి ఏమాత్రం బయటకు పొక్కినా అది ప్రాణాంతకంగానే మారేది. రప్పాల్లోని విష్వవ పార్టీ అనుబంచిన స్టోల్పిన్ నిర్వంధాన్ని తలపించే రోజులవి. ఆ నిర్వంధానికి తలవంచని వారిలో కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రు ఉన్నాడు. వాళ్ల రాజకీయ విష్వవ నిబిద్ధత, నిమగ్నత, అధ్యయనం, ఆశయాల పట్ల అంతితభావం, త్యాగ సంసిద్ధత ఈనాటి తరానికి గొప్ప అదర్యాలుగా నిలుస్తాయి. ఇలాంటి పరిస్థితులలోనే 1977 జనపరిలో పార్టీ నాయకత్వం అత్యంత రహస్యంగా నాగపూర్ నగరంలో తేలంగాణ రీజిసర్ కాస్పరెన్స్ ను జయప్రదంగా జరుపుకుంది. 1974లో సింగి రూపొందించిన ‘విష్వవానికి బాటు’ దాక్కుమెంట్సు ఈ కాస్పరెన్స్ ఆమోదించింది. అతివాద ఎత్తుగడలను సమీక్షించి వాటి నుంచి బయటపడడానికి ప్రజాపంథాపై ఆధారపడి సరైన ఎత్తుగడలతో ఆచరణలోకి వెళ్లేందుకు ఈ కాస్పరెన్స్ ఒక మలుపు లాంటిది. దానిపై ఆధారపడి ఎమ్బెస్సీ చీకటి రోజుల్లోనే పార్టీ కార్యకర్తలు ఆర్గానేజర్లుగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో కేంద్రీకరించి పనిచేశారు. ఆ సమయంలో కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రుకు సిరిసిల్లా తాలూకాలోని మరిమడ్డ ప్రాంతం బాధ్యతలు ఇచ్చారు. ఈ ఫీతిలో ఎమ్బెస్సీ ఫాసిస్టు నిర్వంధానికి వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాప్తంగా ప్రజాగ్రహం వెల్లువెత్తడంతో 1977 మార్చిలో ఇందిరా గాంధీ ఎమ్బెస్సీని ఎత్తివేసింది.

ప్రజల ఘృదయాల్లో చెరగని ముద్ర వేసిన ఆగ్నేయర్

సిరిసిల్లా ప్రాంతంలో రైతాంగ ఆర్గానేజర్గా బాధ్యతలు చేపట్టిన కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రు అనతి కాలంలోనే అరెస్ట్సుయాడు. యాదృచ్ఛికంగా ఎమ్బెస్సీ ఎత్తివేసిన రోజునే ఆయన అరెస్ట్ కావడంతో ప్రాణాలకు ముప్పు (బూటుకపు ఎన్కోంటర్) తప్పింది. మూడు మాసాల లోపే కామ్పేడ్ కోటేశ్వర్రు జైలు నుంచి చెయిల్పై విడుదలయ్యాడు.

ఎమ్బెస్సీ చీకటి రోజులలో ఇందిరమ్మ రాజ్యం అమలు చేసిన ఘూతుకాలపై విచారణ కమిటీల వెల్లువెత్తింది. చివరకు ఇందిరమ్మను కూడా కొద్దిసైపైనా లాకపూలోకి తోయక తప్పని ప్రజా నిరసన ఆనాటిది. అలాంటి పరిస్థితులలో ప్రభుత్వం గిరాయిపల్లి బూటుకపు

ఎన్కొంటర్స్ విచారణకు భార్ధవ కమీషన్సు నియమించింది. అనధికార కమిటీగా ముంబయి శైలోక్మేళు మాటీ న్యాయమూర్తి వి.ఎ.ఎ. తార్యుండె అధ్యక్షతన తొమ్మిది మంది ప్రముఖ న్యాయవాదులు, మేధావులతో కూడిన కమిటీ ఏర్పడింది. ఆ ‘ఎన్కొంటర్స్’ గురించిన వాస్తవాలు నేకరించి తార్యుండె కమిటీ ద్వారా భార్ధవ కమీషన్ ముందు పెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషి చేసిన రాదికల్ విద్యార్థి నాయకులలో కామ్రెడ్ కోటేశ్వర్రు ఒకరు.

1977 ఆగస్టులో నక్సల్ వెల్లువ అందించిన పారాల వెలుగులో ఎ.పి.ఎస్.సి. నిర్దిష్ట పరిస్థితికి తగిన నూతన ఎత్తుగడలు రూపొందించిన నేపథ్యంలో విఘ్వవ కార్యక్రమాలు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఉపందకున్నాయి. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా రాదికల్ విద్యార్థి సంఘం బలపడసాగింది. జిల్లా, తాలూకా ముఖ్య పట్టణాలలోని విద్యాసంస్థలన్నింటిలో రాదికల్ విద్యార్థి సంఘం ఒక నూతన శక్తిగా ఆవీర్పువించింది.

1978 ఫిబ్రవరిలో ఆర్ఎస్ఎస్ యు రెండవ రాష్ట్ర మహాసభలు హాస్కొండలోని జూనియర్ కళాశాల ఆవరణలో ఉత్సాహంగా జరిగాయి. అందులో పార్టీ తరఫున వక్తగా కామ్రెడ్ కోటేశ్వర్రు వర్తమాన రాజకీయ పరిస్థితులలో విఘ్వవ విద్యార్థుల కర్తవ్యం, బూటక్కు ఎన్నికల బహిష్కరణలపై ఉత్తేజకరంగా ఉపస్థిసించాడు. మహాసభ ఇచ్చిన పిలువు నందుకొని వేసవి కాలంలో ‘గ్రామాలకు తరలండి’ క్యాంపెయిస్ ద్వారా వందలాది విద్యార్థి-యువజనులు ‘దున్సేపారికే భూమి’ నినాదాన్ని పట్టెల్లోకి ఉత్సాహంగా తీసుకెళ్లారు. అప్పటి నుండి యేటా గ్రామాలకు తరలండి వేసవి క్యాంపెయినలు జరగడం ఒక విఘ్వవ సాంప్రదాయంగా కొనసాగింది. విద్యార్థి-యువజనులకు రాజకీయ తరగతులు బోధించి వారిని గ్రామాలకు తరలించడంలో కామ్రెడ్ కోటేశ్వర్రు విశేషమైన కృషి జిరిపాడు. బహిరంగంగా పని చేయడానికి అనుపుగా వున్న ఆనాటి వాతావరణాన్ని విఘ్వవోద్యమ నిర్మాణానికి మరింత శక్తివంతంగా వినియోగించుకోవడానికి తాను పార్టీ నలవోషై పైదారాబాద్ లోని ఉన్నానియా విశ్వవిద్యాలయంలో లా కోర్సులో (న్యాయ శాస్త్ర విద్య) చేరాడు.

1979లో రాదికల్ యువజన సంఘం, దాని తర్వాత 1981లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రైతుకూలి సంఘం ఒకదాని వెంట మరొకటి ఉనికిలోకి వచ్చాయి. పల్లెల్లో విఘ్వవ కార్యక్రమాలు తీవ్రతరమయ్యాయి. తరతరాలుగా దొరల గడీలలో వెట్టిచాకిరీతో నడుంలు కుంగిపోయిన రైతాంగం విఘ్వవ రాజకీయాలతో సంఘటితం కాసాగింది. ‘బాంచెన్, కాల్స్క్రెట్’ అంటూ తెలంగాణ పల్లె దొరతనానికి తరతరాలుగా బలవుతూ వస్తున్న బడుగు వర్గాల జీవితాల్లో ఆత్మగౌరవంగా బతకాలనే రాజకీయాలు వినబడడం వారికి ఎంతో ఊరటనిచ్చింది. దొరల గడీలలో వాత్సల్యాచారాలకు, ఆగడాలకు బతుకు బలై కుమిలి కుమిలి ఏద్దే పల్లె పడుచులకు విఘ్వవ రాజకీయాలు అండగా నిలిచాయి. పాలేర్ల జీతాల పెంపుదల, పోరంబోకు, బంచరాయి,

లార్గాఫ్ ఉద్యమాన్ని అనతి కాలంలోనే బెంగాల్లో తిరిగి 1970ల నాటి విఘ్వవ ప్రొంతాలైన సువర్ణముఖి నది తీరం వరకూ, గోపివల్లభపూర్ జిల్లా సరిహద్దు వరకూ విస్తరించారు. ఉవ్వెత్తున లేచిన లార్గాఫ్ విఘ్వవ కెరటం నాటి నక్సల్చురీని స్పురణకు తెచ్చింది. లార్గాఫ్ కలకత్తాకు తరలివెళ్లింది. ధిల్లీ, కలకత్తా, ముంబయి, బెంగళూరు, హైదరాబాద్ నపో తునేక పట్టణాల విద్యార్థులను, మేధావులను, ప్రజాస్ామికవాదులను, ఆదివాసీ హితోభిలాపులను లార్గాఫ్ ఆకర్షించింది. ఆప్సోనించింది. చిత్ర నిర్మాతలను, కవులను, కళాకారులను, పాత్రికేయులను లార్గాఫ్ కదలించింది. ఈశాస్య రాష్ట్రాల పోరాట ప్రజలను ఆలోచింపజేసింది. ‘లార్గాఫ్ బంబరిగా లేదు, లార్గాఫ్ వెంట మేమున్నాం’ అంటూ లార్గాఫ్ ప్రజా పోరాటాల సంఘీభావ కమిటీలు దేవాయిపితంగా ఉనికిలోకి వచ్చాయి. భారత కమూనిస్ట్ పార్టీ (మావోయిస్ట్) కేంద్రంగా ఈ సంఘీభావోద్యమ నిర్మాణానికి కామ్రెడ్ కిప్సన్జీ తన వంతు కృషి చేశాడు.

లార్గాఫ్ ప్రజా తిరుగుబాటును రూపుమాపడానికి హర్షద్ వాహిని, కేంద్ర, రాష్ట్ర పోలీసు బలగాలు, కోబ్రా లాంటి ప్రత్యేక కమాండోలు వేల సంఖ్యలో అడవుల్లో, గ్రామాల్లో నిండిపోయాయి. ప్రజల కదలికలను నియంత్రించసాగాయి. వాహనాల రాకపోకలను అడ్డకోసాగాయి. రైలు పట్టాలను పీకేయడం, భారీ కుటులతో జ్ఞానేశ్వరి ఎస్సిప్రెస్ లాంటి ప్రయాణీకుల రైలు దుర్భటలకు ఒడిగట్టి ప్రజల ప్రాణాలు బిగిగానడం లాంటి అమానుషులైన చర్యలకు పాల్వడడం, విఘ్వవోద్యమంపై విషం కక్కుతూ మీడియా బ్యారన్ల అండతో, కలం రాతగాళ్ళ కవ్వింపు రచనలతో ప్రచార, ప్రసార సాధనాల విస్తృత దుర్మినియోగానికి పాల్వడడం, డబ్బు ఆశలతో సరెండర్ పాలసీలను ప్రకటించడం, పోలీసు జన్మర్దును ఊరూరా వీర్పాటు చేసుకోవడం, కోవర్డులను ప్రవేశపెట్టి నాయకత్వ హత్యలకు పథకాలను రూపొందించడం సహా రకరకాల దారుణాలకు ఒడిగట్టారు. కేంద్ర హోంమంత్రి చిదంబరం, హెలం కార్యదర్శి జికె పిక్షెలు లార్గాఫ్ ఉద్యమాన్ని రూపుమాపడానికి ఎన్నో కుటులకు, కుహకాలకు పాల్వడారు. ప్రజలను, ప్రజాస్ామికవాదులను, పార్లమెంటు, రాజ్యాంగాల పట్ల భ్రమలున్న వాత్సల్య పక్కదార్శులైన కుమిలి విశేషమాపడానికి వచ్చాయి. వాత్సల్య ఎల్లప్పాటు బాగంగానే బూటక్కు ఆర్థిక సంస్కరణలను సివిక్ ఆక్షన్ ప్రోగ్రామ పేరుతో గుప్పించారు. ఇవ్వేస్తే 2009 జూన్ సుంచి తీవ్రమయ్యాయి. గ్రెన్ హంట్ సైనిక దాడుల ప్రయోగానికి లార్గాఫ్ ఒక ప్రయోగశాల (డ్రెన్ రిపోర్టర్) అంటూ జికె పిక్షె బహిరంగంగానే ప్రకటించాడు.

శత్రువు వ్యాపారానికి ప్రతివ్యాపారం రచించడంలో, వాడి ఎత్తుగడలకు ప్రతిపట్టుగడలు రూపొందించడంలో అనుభవం గల కామ్రెడ్ కిప్సన్జీ శత్రు దాడులను తిప్పికొట్టుడానికి తగిన ఎత్తుగడలు రూపొందించాడు. గ్రామాల్లో తిప్పివేసిన హర్షద్ గూండాలను ప్రజాకోర్టులలో

సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా ఆ ప్రాంతంలో తిరుగుబాటు చేసిన వీర ఆదివాసీ సోదరులు వాళ్ళు విద్యార్థులు, మహిళలు, రైతులు, యిషత సంఘచీతమయ్యారు. పోలీసుల అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా మొదలైన పోరాటం క్రమంగా పీడిత ప్రజల న్యాయమైన సమస్యలన్నింటిపైనా సమరశీల పోరాటాలుగా అభివృద్ధి చెందింది. అధిక ధరలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు చేశారు. రైతులు పండించే పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు కావాలన్నారు. విద్యాలయాల నుంచి పోలీసు క్యాంపులు ఎత్తివేయాలన్నారు. బూటకపు ఎన్కోంర్లు నిలివేయాలన్నారు. గ్రీన్ హంట్ సైనిక దాడిని ఉపసంహరించాలన్నారు. సెజ్ల నిర్మాణాన్ని ఆపాలన్నారు. మరోవైపు వాళ్ళ ముందుగా తమ కనీస అవసరాలను తామే తీర్చుకోవడానికి పూనుకున్నారు. అక్కడి ప్రజా నిర్మాణాలు ప్రజలకు విధ్య, వైద్యం కల్పించడమే గాకుండా ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థను కట్టుదిట్టం చేసి తమ చేతుల్లోకి తీసుకున్నాయి. ముప్పయి యేళ్ళగా సోపల్ ఫాసిస్టులు బాకాలాదుతున్న ‘ప్రజా పాలన’ అంతమై పీడిత, తాడిత ప్రజలు విష్వవ పంధాలో తమ పాలన తామే చూసుకోసాగారు. ప్రజలు తమ సాహసిక పోరాటాలతో, అసమాన త్యాగాలతో నూతన చరిత్రను నిర్మించుకోసాగారు. దీనికి కామ్చేడ్ కిషన్సీ అందించిన మార్గదర్శకత్వం కొనియాడదగినది.

ముప్పయి యేళ్ళగా తమను అనేక హింసా, యాతనలకు గురి చేసిన సోపల్ ఫాసిస్టు గూండాలను ప్రజలు బజార్లోకి తండ్రారు. ఆ గుండాల ఫూతుకాలకు నిలయాలుగా మారిన వారి పార్టీ కార్యాలయాలను ప్రజలు కసితీరా గడ్డపారలతో బెడ్డ-బెడ్డ పెకలించి కూల్చివేశారు. వారి పార్టీ కార్యాలయాలే చిత్రహింసల కేంద్రాలు గావడంతో వాటిని కూల్చిందుకు ప్రజలు తండోపతండాలుగా తరలివచ్చారు. వాళ్ల రకరకాల చిత్రహింసల సాధనాలను, తుపాకులను ప్రజలు స్వాధీనపర్చుకున్నారు. ఊరూరా కుభ్యాతి గాంచిన గూండాలను ప్రజాకోర్చులు శిక్షించాయి. కామ్చేడ్ కిషన్సీ ఈ ప్రజా కోర్చులకు వర్ధపంధా-ప్రజాపంధాకు అనుగుణంగా నరియైన గైద్లైన్సును అందించేందుకు కృషి చేశాడు. అప్పటి వరకు ఊళ్లో ఉపాధ్యాయుడు అయినా, గ్రామ సర్పంచ అయినా, పంచాయితీ సెక్రటరీ అయినా, పట్టారి, పోలీసు ఎవరైనా వాళ్ళంతా సిపిఐ(ఎం) తీర్థం మచ్చుకొని ప్రజలను వేధించుకుతినే నంపుత్తిని ఒంటపట్టించుకున్నవాళ్లే కావడంతో ప్రజలు వాళ్ల మీద కూడా తిరగబడ్డారు. ప్రజాపోరాటంలో పాల్గొన్న చాలామంది ప్రజా మిలీషియా, పివ్లెసిపిలోకి రిక్రూట్ అయ్యారు. వాళ్ళ విష్వవ రాజకీయాలతో రివిజనిస్టులపై పోరు సల్వారు. విష్వవ ప్రజా సంఘాలలో, సిద్ధా-కానూ ప్రజా మిలీషియాలో, ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా సైన్యంలో వందల సంఖ్యలో కార్యకర్తలు తయారయ్యారు. ‘విష్వవ రాజకీయాలను ఆధిపత్యంలో వుంచండి’ అనే మావోయిస్టు సూక్తితో లాలగడ్డ ఉద్యమం ఎరుపెక్కాడి. ఈ కృషి అంతటికి కామ్చేడ్ కిషన్సీ అందించిన సాయకత్వం ప్రముఖమైనది.

చెరువు శిఖం భూముల స్వాధీనం, భూస్వాముల భూముల స్వాధీనం పోరాటాలు ముందుకొచ్చాయి. కరీంనగర్ జిల్లాలోని పల్లె-పల్లె దొరతనానికి ట్రైకులు వేసింది. ఆనాటికి కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల్లోని ఒక్కాక్కు పల్లెలో ఒక్కాక్కు సరహంతక భూస్వామి రాజ్యమేలేది. లౌత్తునూర్ రాజేశ్వరరావు, మద్దమూర్ రాజేశ్వరరావు, ఇటిక్కాల సత్యనారాయణరావు, ఆదిలాబాదీలో మందమారి మాధవరావు లాంటి వాళ్లతో పల్లె రైతాంగం జీవితాలు తెల్లాచేపి. ఒక్కాక్కుడు మహో హంతకుడు, పరమ ఘ్యాడర్ దుర్మార్గులు. వాళ్లను పార్టీ నాయకత్వంలో రాడికల్ విద్యార్థి-యువజనులు థీకొన్నారు. ఆ సంఘచీత శక్తికి ప్రతినిధులుగా, నాయకులుగా జిల్లాలో నిల్వినవాళ్లలో కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు ముఖ్యుడు.

ఈ రైతాంగ పోరాటాల ఫలితంగా గ్రామీణ ప్రాంతంలోని ఉత్సత్తి సంబంధాలు విస్మేటనం లాంటి గొప్ప కుపువుకు లోనయ్యాయి. ఈ పోరాటాలకు రాష్ట్రంలోని ప్రజాస్వామికవాదులు, విష్వవ మేధావులు, న్యాయవాదులు, ప్రగతిశీల భావాలు కలిగిన ఉపాధ్యాయులు, ఉద్యోగులు అండగా నిలిచారు. సామాజిక వైరుద్ధ్యాలను పరిష్కరించుకోవడంలో భాగంలో ప్రధాన వైరుద్ధ్యానికి (భూస్వామ్య విధానానికి) వ్యతిరేకంగా విశాల పీడిత ప్రజానీకం తెలంగాణ పల్లెల్లో ఇక్కం కాసాగింది. ఆనాటి పోరాటాలకు కరీంనగర్-ఆదిలాబాద్ జిల్లాలు ముఖ్య కేంద్రాలయ్యాయి. ఉపాధ్యాయుల, ఉద్యోగుల సంఘాలు తమ న్యాయమైన సమస్యలపై చురుగ్గా కదలసాగాయి. ఉద్యోగులతో లీగలగా ప్రగాఢ సంబంధాలు కలిగి ఉండి కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు వారి సమస్యలపై పార్టీ అవగాహనతో గైదెన్స్ అందించాడు. జిల్లాలోని సపన్స్ కోర్టు సహ అన్ని తాలూకా కేంద్రాలలోని మునిష్ప్ కోర్టులలోని న్యాయవాదులతో ఆయన సంబంధాలు ఏర్పరుచొని పార్టీ కార్యకర్తలు, రైతుల కేంద్రాలలో చాలా త్రధగా పట్టించుకున్నాడు. కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు బహిరంగ కార్యకర్తలన్నింటిలో చురుగ్గా పాల్గొంటూ నాయకత్వం వహించేవాడు. అనతి కాలంలోనే ఆయన నాయకత్వంలో జిల్లాలో రెండవ శేటి నాయకులు అమరులు సాయిని ప్రభాకర్, దగ్గు రాజలింగం, బయ్యపు దేవేందర్ రెడ్డి తదితర కామ్చేడ్ అనేక మంది ఎదిగి వచ్చారు.

చరిత్ర గతిని మార్చిన ‘జిగిత్యాల జైత్రయాత్ర’కు నాయకుడిగా కోటస్టు

1978 సెప్టెంబర్ 9, మాహ ద్వితీయ వర్షంతి. జిగిత్యాల పట్టణం వేలాది మంది రైతాంగంతో కిటకిటులాడసాగింది. జూనియర్ కళాశాల ఆవరణ జనంతో కిక్కిరిసిపోయింది. కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్, నిజామాబాద్ జిల్లాల సరిపూడ్ గ్రామాల నుండి 150కి పైగా పల్లెలకు చెందిన రైతాంగం జిగిత్యాల సభకు చేరుకున్నారు. వాళ్ళంతా భూమి కోసం వచ్చారు. దున్సేహారికి భూమి నినాదం వారిని కదిలించింది. వారు దొరతనాన్ని సహాలు చేశారు. వాళ్ళంతా దొరల గడ్డిల అత్యాచారాలను అంతం చేయడానికి నదుం బిగించినవాళ్ళు.

వెట్టిచాకిరీతో, తప్పుడు దండుగలతో దినదిన గండంగా రోజు గడిపే రైతాంగం వాళ్ళ, వాళ్ళకు విష్ణవ పార్టీ అండగుశ్వరి. ఆ సభలో వేదికమై ఆశినులైన వాళ్ళలో కామ్రెడ్ కోటస్ను కూడా ఉన్నాడు. ఆ సభలో ఆయన ఒక ముఖ్య వక్త. వందలాది వల్లెల నుండి తరలివచ్చిన ఆ జనసంద్రం జగిత్యాల జైత్రయాత్రగా చరిత్రలో నిల్చిపోయింది. అమరుడు కామ్రెడ్ మల్లోరుల కోటశ్వర్రు మీసాల సారుగా ఆ జనసంద్రం హృదయాల్లో చిరస్మరణీయుడుగా నిలిచిపోయాడు.

జగిత్యాల జైత్రయాత్ర సృష్టించిన విష్ణవ రాజకీయ వాతావరణంతో దాదాపు 60 మందికి పైగా కరుడుగట్టిన భూస్వాములు వల్లెలు విడిచి పట్టాలు పొరిపోయారు. వందలాది పల్లెల్లోని భూస్వాములు రైతాంగం ముందు సాగిలపడ్డారు. లోంగిరాని భూస్వాములకు రైతాంగం ‘అగ్ని-నీళ్ల’ బందన్నారు. గ్రామాలలో భూస్వాములను సాంఘిక బహిపూరణ చేయడమే ‘అగ్ని-నీళ్ల బంద’గా ప్రసిద్ధి చెందింది. దొర మాటకు ఎదురులేని పల్లెల్లో, దొర మాటే శాసనంగా నడిచిన పల్లెల్లో గోచిగుడ్డ రైతులు, బక్కచిక్కన బడుగు జీవులు, దొరల కాలిచెప్పు కింద నలిగిన మాల మాదిగ వెట్టి బతుకులు, మరోమాటలో పీడిత వర్గాలకు చెందిన సబ్బండ వర్షాలు సమైక్యమై దొరలను వెలివేయడమే ఈ పోరాట రూపం. పల్లెల్లో దొరసానులు (భూస్వాముల భార్యలు) సాన్చి సల్లాల్ని వచ్చింది. వసుల కొట్టాల్లోని రొచ్చునంతా ఎత్తిపోసుకోవలసి వచ్చింది. చీపురందుకొని నడుం వంచి కొంపంతా ఊచ్చేసరికి దొరసానులకు చెమటలు పుట్టేవి. దొరల కొట్టాల్లోని పాడి ఆవుల పాలు హిందేవాళ్ల కరువయ్యారు. దొరకు గడ్డం గీనేవాళ్లు, మీసం గొరిగేవాళ్లు, బట్టలుతికేవాళ్ల లేకుండా పోయింద్రు. దొరల వందల ఎకరాల పంట భూములన్నీ దుక్కులు సాగక బీళ్లగా మారాయి. ఇది ఆ పోరాట రూప సారాంశం.

యేళ్ల తరబడి పల్లెల్లో కులాల నడుమ, కుటుంబాల నడుమ, కాపురాల నడుమ కుంపటి పెట్టి పంచాయితీల పేరుతో పేదోల్ల గోళ్లుడగొట్టి దోచుకున్న దండుగల్ని వెళ్గగులాలంటూ ఊరూరా రైతు-కూలీ సంఘం దొరలను ప్రశ్నించడం దొరతనం సహించలేక పోయింది. తెలంగాణ దొరలు ఆనాటి ముఖ్యమంత్రి మర్చి చెన్నారెడ్డికి తమ గోడు చెప్పుకొని పరిస్థితిని అదుపు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ‘రాజ్యం’ రంగప్రవేశం చేసింది. సిరిసిల్ల, జగిత్యాల తాలుకాలను చెన్నారెడ్డి ప్రభుత్వం కల్గొలిత ప్రాంతాలుగా ప్రకటించింది. దొరల గడిపి రక్షణ కోసం ప్రత్యేక సాయుధ పోలీసు బలగాలు వల్లెలకు చేరాయి. ఈ క్రమంలోనే జగిత్యాల ప్రాంతంలోని దొరలు రైతాంగ కార్యకర్త పోశెట్టిని హత్య చేశారు. దీంతో రైతాంగం రాజ్యహింసకు వ్యతిరేకంగా పోరాటి తీరాల్ని పరిస్థితులు ఉత్పన్నమయ్యాయి.

పెద్దవల్లి తాలుకా రాఘవేనేడు గ్రామంలో తమ న్యాయమైన డిమాండ్సు ఆమోదించని భూస్వాములను రైతులు అరెస్టు చేసి తీసుకెళ్లారు. ఆ రోజుల్లో ఈ ఘటన (1978) ‘రాఘవేనేడు

అనంభవం అని వాళ్లకు అర్థమైంది. దీనితో కొత్త అఱచివేత-నిర్మాలనా వధకాలు రూపొందాయి. అని తర్వాతి క్రమంలో గ్రీన్సంట్ బహుముఖ దాడిగా ముందుకొచ్చాయి.

నక్కల్చురీ వారసత్వాన్ని ఎత్తిపట్టిన లార్గఫ్ ప్రజా ఉద్యమ నేత

21వ శతాబ్దపు తొలి దశాబ్దాంతంలో ‘లార్గఫ్’ పేరు దేశ విష్ణవ ప్రజల ప్రియమైన సమరనాదంగా ముందు కొచ్చింది. 2008 చివరి నుంచీ 2010 చివరి వరకూ దాదాపు రెండేళ్ల కాలం భారత విష్ణవోద్యమ చరిత్రలో లార్గఫ్ అందరి నాలుకలపై ఆడింది. ప్రపంచ దేశాల కార్యకవర్ధ ప్రశంసన అందుకుంది. అది నక్కల్చురీ పోరు వారసత్వం. నాలుగు దశాబ్దాల తర్వాత నక్కల్చురీ వారసురాలిగా ‘లార్గఫ్’ భ్యాతినార్జించింది.

లార్గఫ్ ప్రజలు తమ భూములను కాపాడుకోవడం కోసం రాజ్యంతో తలపడినారు. భూమి పోరులో దృఢంగా నిల్చిన ప్రజలపై రాజ్య ఫాసిస్టు పోలీసులు విరుచకవడ్డారు. హత్యలూ, అత్యాచారాలు పోలీసుల దినచర్యలుగా మారిపోయాయి. దీనికి వ్యతిరేకంగా అక్కడి ప్రజలు ప్రధానంగా సంధార్ల అదివాసీ ప్రజానీకం పోలీసు అత్యాచారాల వ్యతిరేక ప్రజా కమిటీని ఏర్పర్చుకున్నారు. ఆ కమిటీ నాయకత్వంలో వందలు, వేలుగా జనం సంఘటితం అయ్యారు. తమ ఆడపడుచులపై, పని విల్లాలపై హింసా దౌర్జన్యాలకు పాల్పడ్డందుకు పోలీసు అధికారి క్షమాపణలు చెప్పాలని వాళ్ల గట్టిగా డిమాండ్ చేశారు. కానీ రాజ్యానికి అంత నిజాయితీ ఎక్కుడిది! దాని కాపలా కుక్కులైన పోలీసులకు ప్రజల ఆస్తులను ధ్వంసం చేస్తారు. మహిళలపై చెప్పనఁవికాని అత్యాచారాలకు పాల్పడతారు. ప్రజల ఆస్తులను ధ్వంసం చేస్తారు. భూస్వామ్య, దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడిదార్ల ప్రయోజనాలను నెరవేర్పడమే వారి ఏకైక లక్ష్యం. అలాంటి పోలీసులకూ, వాళ్ల రాజ్యానికి ప్రజలు ఎదురు తిరిగారు. తమ గ్రామాల్లోకి వాళ్ల రాకుండా దారులు మూసేశారు. చిన్నా, పెద్దా, యువతీ యువకులు గునపాలతో రోడ్సున్న తవ్విపోశారు. చెట్లు నరికి రోడ్సుపై పడేశారు. ఈ పోరాటం అక్కడితో ఆగలేదు. రాజ్యం, పోలీసులు జరిపిన ప్రతి దురాగతానికి వ్యతిరేకంగా వాళ్ల మరింత సంఘటితంగా రంగంలోకి దిగి తగిన రీతిలో జవాబు ఇచ్చారు.

ప్రజల సంఘటిత శక్తి ముందు దోషించే రాజ్యవ్యవస్థ ఆ ప్రాంతంలో కొద్ది మాసాల పూర్తిగా స్తంభించి పోయింది. అది జంగల్ మహల్ ప్రాంతం. మేదినీపూర్, పురులియా, బంకూరా జిల్లాల సరిపడ్డ అటవీ ప్రాంతం అది. ఆ ప్రాంతంలోని వందలాది గ్రామాలు యుద్ధక్షేత్రాలుగా మారిపోయాయి. అక్కడి జనం ఆ యుద్ధంలో సైనికులయ్యారు. ఆ గ్రామాల, ప్రజల రక్షణ ప్రజా మిలీషియా చేపట్టింది. వేలసంఖ్యలో ప్రజామిలీషియా సాయుధమయ్యారు. చరిత్ర వారసులుగా సిద్ధా-కానూ ప్రజామిలీషియాగా (స్వాతంత్ర పోరాటంలో విచిత్రమై)

సాయుధ గూండాలతో, పోలీసు, సిఆర్ఎఫి బలగాలతో వాళ్లు బాహోబాహీ తలపడ్డారు. నందిగ్రామ్ రణరంగంగా మారింది. చివరకు, బుద్ధదేవ్ నాయకత్వంలోని వామపక్ష కూటమి ప్రభుత్వం నందిగ్రామ్ ప్రజాపోరాటం ముందు తలవంచక తప్పలేదు. నందిగ్రామ్ నుంచి కెమికల్ హబ్ తోక ముడిచింది. సింగూర్ నుంచి టాటా నానో గుజరాతీకు పరుగుణీసింది. ప్రజలు విజయం సాధించారు. ఆ విజయాల వెనుక కార్బుకవర్డు అగ్రగామి దళం కృషి వుంది. దానికి కామ్చేడ్ కిఫ్స్‌జీ నేత్తుత్వం వుంది.

నందిగ్రామ్ ప్రజా విజయ వార్ల్‌కోత్తువాల నాటికి తనదైన ప్రత్యేకతలతో లార్గఫ్ తిరుగుబాటు ముందుకొచ్చింది. లార్గఫ్‌లో జిందల్ తన పెట్టుబడులతో దిగాడు. బుద్ధదేవ్ భట్టచార్య, రాంవిలాన్ పొశ్చాన్‌లు ఎర తివాచీ పరిచి జిందల్కు స్వ్యాగతం చెప్పారు. జంగల్ మహాల్ ప్రజల ఆస్తులను ప్రత్యేకించి ఖనిజ సంపదను జిందల్ కొల్లగొట్టుకపోవడానికి వీలుగా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమ రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని పూర్తిగా రంగంలోకి దింపాయి. కానీ, జంగల్ మహాల్ ఎదురు తిరిగింది. విదేశీ, దళార్ నిరంకుశ పెట్టుబడులకు దారులు లేవుంది. ప్రజా విస్మయాన్ని పెడచెచిన పెట్టిన జిందల్, బుద్ధదేవ్, రాంవిలాన్ల వాహనాల కాన్యాయి ప్రజా విషుక్తి గెరిల్లా సైనికుల మందుపాతర విస్మేటనను చవి చూడాల్సి వచ్చింది. ఆ తర్వాత పోలీసు బలగాలు ప్రజలపై విరుదుపడడంతో దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజాగ్రహం వెల్లపెత్తి ఒక గొప్ప తిరుగుబాటు ప్రారంభమైంది. నవంబర్ 13 లార్గఫ్ పోరాట దినంగా చరిత్ర కెక్కింది.

లార్గఫ్ ప్రజా పోరాటం విస్మేటనమయ్యే నాటికి దేశ, ప్రపంచ ఆర్థిక రంగంలో మహా విస్మేటనలు సంభవించాయి. అమెరికాలో సరికొత్త సంక్లోభం, చెల్లింపు కాని గృహ రుణాల గాలిబడగ పేటిపోయింది. ఇది తీవ్రమైన ద్రవ్య సంక్లోభానికి దారితీసింది. అమెరికా సంక్లోభం అక్కడికే ఎలా పరిమితం అవుతుంది? అది సామ్రాజ్యవాదం. యావత్తు ప్రపంచం మీదా తన ఆధిపత్యం కోసం అది ఎడతెగిన యుద్ధాలు చేస్తుంది. దేశాలను కబళిస్తుంది. వినాశాన్ని సృష్టిస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదం ఎగబడని స్థలం అంటూ భూమండలం అంతా వెతికినా దొరకనట్టే అమెరికాలో బద్దలైన ద్రవ్య సంక్లోభ తాకిడికి గురవ్యనీ దేశమంటూ లేకుండా పోయింది. యూరప్‌లోని అనేక దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలు అతలాకుతలం అయ్యాయి. మన దేశం సహా అనేక 'వర్ధమాన' దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలు సామ్రాజ్యవాద సంక్లోభ సుడిగుండంలో విలవిలలాడసాగాయి. సంక్లోభ సుడిగుండం నుంచి బయటపడడానికి వాళ్లకు ఎన్ని బేలవుట్టు, ఎక్కడి సంపదలూ సరిపోవడం లేదు. వాళ్లకు సరికొత్త వనరులు కావాలి. ఆ అన్వేషణలో భాగంగానే వాళ్లకు సూర్యగ్రహణ నుంచి లార్గఫ్ వరకు నిష్టిప్రమే ఉన్న భూగర్భ వనరుల వెలికితీత తక్కు ఎజెండాగా మారింది. కానీ ఆ ప్రారంతంలో మాహోయిస్టుల అడ్డు తొలగించుకొండా వాళ్లు తమ ఇష్టం వచ్చినట్లుగా సంపదలను తరలించుకపోవడం

కిడ్స్‌వ్‌గా జిల్లాలో పెడ్డ సంచలనాన్ని సృష్టించింది. భూస్వాముల గుండెల్లో గుబలు పుట్టించింది. ఈ ఘటనకు కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు నాయకత్వం వహించాడు. విష్ణువోద్యమంలో ప్రజల ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా ప్రజల భాగస్వామ్యంతో సమయస్వార్తితో నూతన పోరాట రూపాలను ఆయన ముందుకు తీసుకొచ్చేవాడు. ప్రజా ఉద్యమాల నుంచే పోరాట రూపాలు పుడుతాయనే లెనిన్ సూత్రాన్ని ఆయన అనేకసార్లు నిరూపించాడు. జిల్లాను భాకీ వలయంగా మార్పి తుపాకుల సన్నీలను పల్లె పల్లెపై ఎక్కుపెడుతున్న పరిస్థితులలో తిరిగి కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు రహస్య జీవితానికి వెళ్లాడు. కొద్ది రోజుల్లోనే అదే తాలుకాలోని రచ్చపల్లి గ్రామం వద్ద అరెస్టు అయ్యాడు. కొద్ది రోజుల్లోనే బెయిల్‌పై విడుదలై వచ్చి తిరిగి రహస్య జీవితానికి వెళ్లాడు. చుట్టుముట్టిన పోలీసు వలయం నుండి చాకచక్కంగా తప్పించుకున్న ఘటనలు ఆయన విష్ణువ జీవితంలో అనేకం ఉన్నాయి.

అప్పటికే జిల్లాలోని అనేక పల్లెల్లో నిరుద్యోగ యువత, రైతాంగం సంఘటితపడింది. తెలంగాణ పోరాట కాలం నాటి గుతపల సంఘాల తరహాలో గ్రామ రక్షక దళాలు వందల గ్రామాల్లో వెలిశాయి. పెద్దపల్లి తాలూకాలోని పాత్రం, దుంగతుర్ల, కుక్కలగూడూర్, రాఘవేడు, బయ్యరం, రామయ్యపల్లి, తక్కలపల్లి గ్రామాలలో, అలాగే మంధని, జగిత్యాల, కోర్టల్, మెచ్చపల్లి, హజురాబాద్, హస్సొబాద్ తాలూకాల్లోని పదుల గ్రామాల్లో గ్రామ రక్షక దళాలు నిర్మాణమయ్యాయి. పల్లెల్లో గడ్డెలు పాడుబడిపోయి దొరల హకుం చెల్లకుండా పోయింది. పోరు పాటలతో, రైతు-కూలీల ఎవ్రజెండాలతో పల్లె పల్లెనా అరుణకాంతులీనసాగాయి.

అంధ్రప్రదేశ్ ఉద్యమ సారథ్యం చేపట్టిన కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు

కరీంనగర్ జిల్లాలో రైతాంగ ఉద్యమం సంఘటితం కాసాగింది. పల్లెల్లో విరుదుపడిన భాకీల హింసా దౌర్జన్యాలను తట్టుకోవడం, ప్రతిఫలించడం రైతాంగానికి క్రమంగా అలవాట్టింది. పోలీసులు అరెస్టు చేసిన విష్ణువ రైతాంగంతో జిల్లా జైలు ఎప్పుడూ కిక్కరిసి ఉండేది. పోలీసులు ఆరోపించిన తప్పుడు కేసులతో కోర్టుల పాత్రున రైతాంగంతో సెపన్స్ కోర్టు, తాలూకా మునిఫ్ కోర్టులన్నీ రద్దిగా ఉండేవి. 1977లో నూతన ఎత్తుగడలతో ప్రజలలో పాటీ పనిని ప్రారంభించగానే కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ రెండు జిల్లాలను కలిపి ఏర్పర్చిన పమ్మడి జిల్లా పుట్టించిన తప్పుడులు అతలాకుతలం అయ్యాయి. 1979 నాటికి విష్ణుతీలోనూ, తీవ్రతలోనూ సంఘటితపడిన ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించేందుకు రెండు జిల్లాలకు వేర్పేరుగా పాటీ జిల్లా కమిటీలు ఏర్పడగా కరీంనగర్ జిల్లా పాటీ కమిటీకి కామ్చేడ్ కోటేశ్వర్రు కొనసాగాడు. ఆదిలాబాద్ జిల్లా కమిటీకి అమరుడు కామ్చేడ్ శాం (నల్లా ఆదిరెడ్డి) కార్యదర్శి అయ్యాడు. ఆ వెంటనే 1980 సెప్టెంబర్లో జిరిగిన మునుపటి ఏపుల్స్‌వార్ పాటీ అంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర పాటీ 12వ మహాసభకు ప్రతినిధిగా హజైన్ కామ్చేడ్

కోటేశ్వరు రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుడిగా ఎన్నికయ్యాడు. ఆ తర్వాత 2-3 నెలలకు రాష్ట్రకమిటీ ఆయనను కార్యదర్శిగా ఎన్నుకుంది. అప్పుడికి ఆయన వయస్సు కేవలం 26 యొళ్ళ మాత్రమే. అప్పుడి నుండి కామ్చేండ్ ప్రహ్లద్ పేరుతో ఆయన ఆంధ్రప్రదేశ్ విషాఖాద్వారానికి సారథ్యం వహించాడు.

పార్టీ 12వ రాష్ట్ర మహాసభ తీసుకున్న అతి ముఖ్యమైన నిర్ణయాలలో కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల రైతాంగ పోరాటాన్ని గెరిల్లాజోన్ స్టోయికి అభివృద్ధి చేయడం, విముక్తి ప్రాంత లక్ష్యంతో ప్రజా విముక్తి పైన్స్ నిర్మాణానికి బీజరూపాలైన దళాలను నిర్మించడానికి పార్టీలోని మూడవ వంతు కేదను దండకారణ్యానికి పంపడం, ఉత్తర తెలంగాణలోని మిగతా జిల్లాలైన ఖమ్మం, నిజామాబాద్ జిల్లాలతో పాటు, పలు ప్రాంతాలకు విస్తరించడం ప్రధానమైనవి. వీటి అమలుకై యావత్తీ పార్టీ యుద్ధ ప్రాతిపదికవై నడుం విగించింది. 1980 జూన్-జూలై నాటికే 35 మంది యువ విషాఖారులను ఎంపిక చేసి రాష్ట్రకమిటీ దండకారణ్యానికి పంపింది. రైతాంగ విషాఖ దళాల ఏర్పాటుతో ప్రజాసైన్యం నిర్మాణంలో పార్టీ తొలి అడుగులు వేసింది. దీనికి కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల సాయిధ రైతాంగ ఉద్యమాలు దన్నుగా నిలవగా, రాష్ట్ర కార్యదర్శిగా కామ్చేండ్ ప్రహ్లద్ ఇందులో ప్రముఖ పాత్ర పోషించాడు.

ఫాసిస్ట్ రాజ్యపొందను ఎదిరిస్తూ విషాఖాద్వారానికి పెంపొందించడంలో కోటస్టు కృషి

ఒకవైపు సమరశీల రైతాంగ ఉద్యమం, పెద్దయొత్తున విద్యార్థి ఉద్యమం, మరోవైపు ముందుకు వస్తున్న కార్యకర్మ పోరాటాలు, అలాగే పెంపొందుతున్న ప్రజాస్సోమిక హక్కుల ఉద్యమాలు, నూతనంగా విస్తరించిన అడవి ఉద్యమం విరుచుకుపడుతున్న రాజ్యపొందను ఎదుర్కొంటూనే అభివృద్ధి కాసాగాయి. అడవికి విస్తరించిన దళాలపై పొరుగు రాష్ట్రాల పోలీసులు తీవ్రం చేసిన దాడులలో కామ్చేండ్ పెద్ద శంకర్ 1980 నవంబర్ 2న అసువులు బాసి అమరపీరుడయ్యాడు.

పెంపొందుతున్న విషాఖాద్వారానికి అడ్డకోవడానికి రాజ్యం బరితెగించి సామూహిక హత్యాకాండలకు దిగింది. అందులో భాగంగానే ఇంద్రవెల్లి మారణకాండ జరిగింది. ఆదిలాబాద్ జిల్లా రైతు-కూలీ సంఘం మహాసభ సందర్భంగా బహిరంగసభ జరుపుకోవడానికి కొమురం భీం పోరాట వారసత్వం కలిగిన ఆదివాసీలు 1980 ఏప్రిల్ 20 నాడు ఇంద్రవెల్లిలో జమయ్యారు. వేలాది ప్రజలు సమరోత్సవంతో ఊరూరి నుంచి తమ సంప్రదాయక తుడుంలు, చురకత్తులు, విల్లంబులు పట్టుకొని తరలిరావడం చూసి భీతిల్లిన భాకీ పోలీసులు ఆ భారీ ప్రజా సమూహం మీద విష్ణులవిడిగా కాల్చులు జరిపారు. ఈ హత్యాకాండలో 13 మంది ఆదివాసీ ప్రజాసీకం నేలకొరగగా, 60 మంది గాయపడ్డారు. ఈ ఘుటన ఆదిలాబాద్లో

నానో కార్ల పరిశ్రమను, నందిగ్రామలో విదేశీ పెట్టుబడితో ఇండోనేషియా సలేం గ్రాపు నిర్మించునుకున్న కెమికల్ హబ్సు ప్రజలు వ్యతిరేకించారు. ‘ప్రాణాలైనా అర్పిస్తాం కానీ పంట భూములను వడులుకోం’ అన్నది ప్రజల రణ నినాదంగా మారింది. ఈ నినాదాన్ని సాంతం చేసుకొని మన పార్టీ సింగార్, నందిగ్రాం పోరాట రైతాంగానికి అండగా నిల్చింది. కామ్చేండ్ కివన్జీ తన అపార అనుభవంతో ఈ వుద్యమాలకు నాయకత్వం వహించేలా పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రకమిటీకి మార్గదర్శకత్వం వహించాడు. ఐక్యసంఘటనలో భాగంగా ఏర్పడిన రైతాంగ భూముల దురాకుమణ వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ (బియుపిసి)లో చేరిన ప్రజా సంఘాలను క్రియాలీలంగా గైడ్ చేస్తూ రైతాంగాన్ని తమ భూముల కోసం సమరశీల పోరాటాల్లోకి దించడంలో పార్టీ విజయవంతమైంది. నందిగ్రామ మహిళలు తమ భూముల కోసం ‘మాతంగి మహిళా సంఘం’లో సంఘటితమయ్యారు. ప్రజలు, ప్రధానంగా యువత సాయిధ ప్రతిఫుటనకు సిద్ధమై సోపల్ ఫాసిస్ట్ గూండాలను ఎదుర్కొపడంలో ముందు నిలిచారు.

దళాలీ నిరంకుశ పెట్టుబడిదార్థకు, వాళ్ళకు అండగా నిల్చిన సాప్రాజ్యవాదులకు ఉండిగం చేయడానికి అంకితమైన ‘మార్పిస్తులు’ లక్షల కోట్ల రూపాయల విదేశీ పెట్టుబడి కోసం నందిగ్రామను వల్లకాడుగా మార్పు పూనుకున్నారు. అక్కడ వాళ్ళ చేయని ఫోరం అంటూ లేదు. సీపిఎం గూండాలు సిగ్గు-శరమూ లేకుండా ఎప్రజండా పట్టుకొని బరితెగించి ప్రజలపై హత్యాకాండకు పాల్వడ్డారు. మహిళలపై జరిగిన అత్యాచారాలు వర్ణనాతీతం. తమ పంట భూముల కోసం పోరాటంలో అగ్రభాగాన నిల్చిన అనేక మంది యువతీ, యువకులను ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి కాల్వులలో పడవేశారు. అనేక మంది శవాలను మాయం చేశారు. 2007 నవంబర్ నాటికి పెనుమంటై మండుతున్న నందిగ్రామ ప్రజా పోరాట జ్యాలలను చల్లార్పుడానికి రాష్ట్రవ్యాప్తంగా తమ గూండా వాహినిని వేలనంబ్యాలో సమీకరించి నరసంపోరానికి పూనుకున్నారు. తమ అయిధాలకు తోడుగా పోలీసు, సిఆర్ఎపి బలగాల ఆధునిక రైఫీలను గూండాలు చేబుని పోరాడే ప్రజా సమూహాలపై విచక్షణరహితంగా కాల్చులు జరిపారు. అయినా జనం లొంగిపోలేదు. నందిగ్రామ పోరాటానికి మద్దతుగా విద్యార్థులు, మేధావులు, కార్యకులు, ప్రజాస్సోమికవాదులు ముండుకు వచ్చారు. దేశ రాజధాని ధిల్లీ సహ అనేక ప్రాంతాల ప్రజాహిత శక్తులు నందిగ్రామకు తరలివచ్చి తమ సంఘీభావాన్ని అందచేసి వారి వెంట నిలిచాయి. సెజ్ వ్యతిరేక పోరాటంలో భాగంగా సింగార్, నందిగ్రామలో ప్రజలు పలు నూతన పోరాట రూపాలను ఆవిష్కరించారు. ప్రజల సాధారణ నిరసన పోరాట రూపమైన ‘ఆరంధన్’ (ప్రజల సామూహిక ఉపవాసం) మొదలుకొని సాయిధ ప్రతిఫుటన పరకు వారు చేపట్టారు. నందిగ్రామలో ప్రజా మిలీషియాను సాయిధం చేయడానికి ప్రజలు నాటు తుపాకుల కార్ఫానాను యుద్ధ ప్రాతిపదికన ఏర్పర్చుకున్నారు. సిపిఎల్ (ఎం)

ఫీల్, హర్యానా, పంజాబ్, యుపి తదితర రాష్ట్రాలలో ఉద్యమాభివృద్ధికి కృషి చేశాడు. 1998లో పోర్ట్ యూనిటోలో విలీనం పూర్తయిన తర్వాత ఆయన బీపస్-రూఫ్టండ్ రాష్ట్రాలలో కూడా విష్ణవోద్యమాభివృద్ధికి కేంద్రికరించాడు. అక్కడ పోర్ట్ యూనిటో నాయకత్వంలో గతం నుండి సాగుతున్న సాయథ రైతాంగ విష్ణవోద్యమాన్ని లోతుగా అధ్యయనం చేస్తూ దానిని మరింత వున్నత స్థాయికి ఎదిగించడం కోసం కృషి చేశాడు. అక్కడ రాష్ట్రమిటీ సమావేశాలకు హోజరవతూ, వుద్యమ ప్రాంతాల్లు పర్యాటిస్తూ వర్ధపోరాటాన్ని తీర్పతరం చేస్తూ గిరిల్లా యుద్ధాన్ని పెంపాందించడంలో తగిన గైడ్స్ అందించాడు. పోర్ట్ సభ్యులను వృత్తివిష్ణవకారులుగా తీర్చిదిగ్గడంలో, ప్రజల్లి, వుద్యమాన్ని నిరంతరం అంచీపెట్టుకుని వుండేలా వాళ్ళను మల్చడంలో ఆయన ప్రత్యేకంగా కృషి చేశాడు. 2004లో ఎంసీఎస్, పీపుల్స్ వార్ పోర్ట్ల విలీనం తర్వాత కామ్చేండ్ కిషన్స్ టీ పొలిట్బూర్యారో సభ్యుడిగా, కొత్తగా ఏర్పడిన తూర్పు రీజనల్ బూర్యారోలో సభ్యుడిగా ప్రధానంగా పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలో కేంద్రికరించి వని చేశాడు.

పై బాధ్యతల్ని నిర్వహిస్తానే ఆయన కొంత కాలం పాటు సికంపోస్టా (డిజ్యూసియా మావోయిస్ట్ పోర్ట్ల, సంస్ల సమస్యాయ సమితి)లో బాధ్యుడిగా కొనసాగాడు. అప్పిల భారత స్థాయిలో సామ్రాజ్యవాద వృత్తిరేక వేదికల నిర్మాణానికి ఆయన మార్గదర్శకత్వం అందించాడు. ఈశాస్య ప్రాంతంలోని వివిధ జాతి విముక్తి పోరాట సంస్థలతో సంస్థంబంధాల్ని నెరవుతూ వాలిటో జరిగిన దైవాక్షిక సమావేశాల్లో పోర్ట్ ప్రతినిధిగా పాల్గొన్నాడు. వివిధ విష్ణవ, ప్రజాసామ్రాజ్యిక సంస్థలకు మార్గదర్శకత్వం అందిస్తూ దేశవ్యాప్తంగా బలమైన సామ్రాజ్యవాద వృత్తిరేక, భూస్వామ్య వృత్తిరేక ఐక్య సంఘటన నిర్మాణానికి పునాదులు వేశాడు.

రెండు పోర్ట్ల విలీనానంతరం దేశంలో చాలా అనుకూలమైన విష్ణవ వాతావరణం ఏర్పడింది. రెండు ప్రజా సైన్యాలు కలిసి ప్రజా విముక్తి గిరిల్లా సైన్యంగా ఏర్పడడం పీడిత ప్రజల ఉత్సాహాన్ని రెట్టింపు చేసింది. ఈ కలయికతో పెరిగిన శక్తిని చూసి దోషించి పాలకవర్గాలు కలవరధాయి. దేశ అంతరంగిక భద్రతకు వామపక్ష ఉగ్రవాదం అతిపెద్ద ప్రమాదం' అని ప్రకటించి పెద్ద ఎత్తున దుప్పువారం మొదలు పెట్టాయి. సామ్రాజ్యవాద ప్రవంచీకరణ ఆర్థిక విధానాలను తలకెత్తుకొన్న దోషించి భారత పాలకవర్గాలు దేశంలో అనేక ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ముందుకు తెచ్చాయి. పీటిలో సెజ్ (ప్రత్యేక ఆర్థిక మండలి)లు ఒకటి.

సెజ్లు అన్ని రాష్ట్రాల్లో ప్రజల పాలిట శాపంగా మారాయి. రైతుల పంట భూములను అనేక రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సెజ్ల పరం చేయసాగాయి. దేశ ఆర్థిక ప్రగతిలో సెజ్ల ప్రాముఖ్యతను దోషించి పాలకవర్గాలు ఆకాశానికెత్తగా పీడిత ప్రజాసీకం మాత్రం అవి తమ వినాశనానికి వేస్తున్న దారులుగానే గుర్తించి వాటికి వృత్తిరేకంగా సింగూర్, నందిగ్రామ్ పంటి చోట్ల సమరశీల పోరాటాలకు దిగింది. పశ్చిమ బెంగాల్లోని సింగూరులో టాటా నిర్మించ తలపెట్టి

మరో జిల్లాయన్వాలాబాగ్గా కుభ్యాతి గాంచింది. ఆ మారణకాండపై న్యాయ విచారణ కోసం, ఆ కాల్పుల్లో గాయపడినవారి వైద్యం కోసం ప్రజాసామ్రాజ్యికవాదులను కదిలించడంలో కామ్చేండ్ కోటేశ్వర్రు చూపిన శ్రద్ధ, అంకితభావం విష్ణవకారులకు సదా అనుసరణియం.

జంద్రవెల్లికి దారులు మూసెయ్యాలనుకుంది రాజ్యం. కానీ అడవికి దారులు తెరచున్నాయన్నది తర్వాతి వాస్తవం. మండుతున్న మైదానాలు పచ్చని అడవులను ఆవహించాయి. అడవులకూ, మైదానాలకూ కార్బూకవాదులు వంత పాడాయి. జంద్రవెల్లి మారణకాండ బొగ్గు గనుల్లో అగ్గి పుట్టించింది.

సింగరేణి కార్బూకోద్యమ అభివృద్ధిలో క్రియాశీల భూమిక

1981లో దాదాపు రెండు మాసాలు సింగరేణి బొగ్గుగని కార్బూకుల చారిత్రాత్మక సమ్ముఖిగింది. కవ వేజ్ బోర్డు ఆమలుతో పాటు పలు న్యాయమైన సమస్యలపై ఆ నిరవధిక సమ్ముఖిగింది. సమ్ముఖితంగా రాష్ట్రంలో తలెత్తిన బొగ్గు కొరతతో విద్యుదుత్పత్తి ఫోరంగా పడిపోయింది. అనేక పరిత్రమల ఉత్సుక్తులు నిలిచిపోయాయి. రైళ్ళ స్తంఖించిపోయాయి. సమరశీల సమ్ముఖ్య దెబ్బకు దిమ్ముదిరిగి ఆనాటి రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అంజయ్ అనివార్యంగా తలవంచాల్చి వచ్చింది. అయితే తాను చట్టబడ్డ కార్బూక సంఘాలతోనే చర్చిస్తానని భీషించకోవడంతో పోర్ట్ ఆనాడు చారపతో ఒక వినాత్తు నిర్ణయం తీసుకొని కార్బూక రంగంలో ఒక కొత్త ప్రేడ్ యూనియన్ నిర్మాణానికి పూనుకుంది. అప్పటి వరకు పాత ప్రేడ్ యూనియన్లోనే (ప్రధానంగా ఆనాటికి రివిజనిస్ట్ ప్రేడ్ యూనియన్లోనే) పనిచేసి తమ శక్తులను సంఘటితం చేసుకోవాలనే అవగాహనతోనే పోర్ట్ వుండింది. కానీ బొగ్గు గని కార్బూకుల దీర్ఘకాల సమ్ముఖ్య సింగరేణి కార్బూక సమాఖ్య' (సి.కా.స.) పేరుతో కార్బూకరంగంలో ఒక కొత్త ప్రేడ్ యూనియన్ను నిలిపింది. పోర్ట్ ఆనాడు తీసుకున్న ఆ చారిత్రాత్మక నిర్ణయం వెనుక సింగరేణి వుద్యమానికి తొలి నుండి నాయకత్వం వహించిన అమరుడు కామ్చేండ్ శాంతో పాటు కామ్చేండ్ ప్రహ్లద్, తదితర కామ్చేండ్ ప్రదర్శించిన సమయస్థాపి, స్వజనశీలత, ప్రతిభ కొనియాడగదినవి. దాదాపు రెండు దశాబ్దాల పాటు సమర శంఖారావం ఊడి బొగ్గు గని కార్బూకుల న్యాయమైన సమస్యలపై చేపట్టే అన్ని సమ్ముఖ్య పోరాటాలలో అగ్రభాగాన నిలిచిన సి.కా.స. కార్బూకుల సంఘటిత శక్తికి మారు వేరైంది. సికాన ఆ తర్వాత అంధ్రప్రదేశ్లలో మరెన్నో కార్బూక సంఘాల నిర్మాణానికి దారులు వేసింది. కామ్చేండ్ కోటన్న అంతిమ యూత్ర సందర్భంగా బెల్లంపల్లి కన్నాల బస్తే, బాడిద గడ్డల నుంచి మందముల్రి, రామక్రిష్ణపురం, గోదావరి భాని, కమాన్సపూర్, బేగంపేట, ముత్తారంల మీదుగా ఇల్లెందు వరకు గల యావత్త సింగరేణి కార్బూకులు తమ ప్రియతము కార్బూకవర్గ నాయకుడికి పిడికిల్తి విష్ణవ జోహర్రప్పిన్నా ఆయన ఆశయాల సాధనకై

పునరంకితమవుతామని ప్రతిన బూనడం వారి విష్ణువానుబంధాన్ని చాటుతుంది.

పార్టీని పునఃసంఘటితం చేయడానికి 1970లలో తీవ్రంగా కృషి చేసిన ముఖ్యమైన నాయకుడు కొండవల్లి సీతారామయ్య (కె.ఎన్.) 1982లో అరెస్ట్ య్యాడు. ఆయనను జైలు నుంచి విడిపించుకురావడానికి రాష్ట్రకమిటీ ఒక చర్యకు పథకం రూపొందించింది. దాని ప్రకారం మన క్రమాన్ని 1984 జనవరిలో పోలీసుల కాపలా పలయాన్ని ఛేదించి, ఒక కానిస్టేబుల్న కాల్చి చంపి కె.ఎన్.ను ఆసుపత్రి నుంచి తప్పించి ఎంతో చాకచక్కంతో, నేర్చుతో విష్ణువ క్రైస్తుల మధ్యకు చేర్చారు. అనాడది 'గ్రేట్ ఎస్ట్రేట్'గా విష్ణువ శిబిరాన్ని ఎంతగానో వుత్సాహపరింది. ఆ సాహసాపేతమైన గెరిల్లా చర్యకు పథక రచన చేసిన వాళ్లలో కామ్రేడ్ ప్రహ్లద్ ముఖ్యాడు.

పార్టీ నాయకత్వంలో పెంపొందుతున్న విష్ణువోద్యమం శత్రువుకు రోజు రోజుకు కునుకు పట్టకుండా చేయసాగింది. 1981 చివరి నాటికి కరీంనగర్ జిల్లా జగిత్యాల ప్రాంతంలో బూటుకు ఎన్కొంటర్ల పర్మాన్ని ప్రారంభించి అన్ని ప్రాంతాలకు విస్తరింపజేశారు. బయ్యు దేవేందర్ రెడ్డి, హరిభూషణ్, పల్లె కనకన్ని, ఖైరీ గంగారాం, రామకృష్ణ, నాగేశ్వరరావ్, సాయిని ప్రభాకర్ మొదలైన మెరికల్లాంటి పార్టీ కేడర్లు శత్రు తూటాలకు బలయ్యారు. బూటుకు ఎన్కొంటర్లలో అవార్డులు, రివార్డులు అందుకుంటున్న, క్రొర్యం నిండిన భాకీ అధికారులు రాష్ట్ర రాజధాని హైదరాబాద్లో కామ్రేడ్ ప్రహ్లద్ అనుపానులను పసిగట్టి ఆయనను పట్టుకోబోగా తన పిస్తోలుతో వాళ్లను ప్రతిఫుటించి వాళ్ల కళల్లో దుమ్ముకొట్టి నగర జనారణ్యంలో నునాయసంగా కలిసిపోయాడు. బూటుకు ఎన్కొంటర్లను తీవ్రం చేసి విష్ణువోద్యమంపై కత్తిగట్టి కాలుదువ్వుతున్న కరడుగట్టిన పోలీసు అధికారులను కరినంగా శిష్టించి బట్టి చెప్పులని పార్టీ నిర్ణయం తీసుకుంది. వర్ధపోరాటం తీవ్రతరమవుతున్న క్రమంలో ప్రజాయుద్ధ రాజకీయాలతో సుశిక్షితులవుతున్న రైతాంగ, విద్యార్థి గెరిల్లాలు యాదగిరి రెడ్డి (ఖాజీపేట ఎన్సి), బుచ్చిరెడ్డి (పెద్దవల్లి డిఎస్పి), కోమల్ రెడ్డి (హైదరాబాద్ కానిస్టేబుల్), లక్ష్మణరావు (కాగజ్ నగర్ ఎన్.ఐ.) లాంటి క్రూరమైన పోలీసు అధికారులను తమ నాటు ఆయుధాలతోనే మట్టికరిపించారు. దీంతో బెంబేతెత్తిన శత్రువు పిరికితనంతో పౌరహక్కుల నాయకుల హత్యలకు పాల్పడ్డాడు. వరంగల్లలో దాక్షర్ రామనాథంను, కరీంనగర్లో జాపా లక్ష్మిరెడ్డిని హత్య చేశారు. జగిత్యాలలో న్యాయవాది గోపి రాజన్నను మతోన్యాదులు హత్య చేశారు. ఈ హత్యలతో రాజ్యం తన ఫోసిస్టు స్వ్యభావాన్ని బయటపెట్టుకుంది. దాని ప్రజాస్థామ్యం, రాజ్యంగం అన్నీ నేతిచీరకాయలోని నెఱ్య చందుమేనని మరోసారి లోకానికి వెల్లడయ్యాయి.

రాజ్యం కొనసాగించిన హత్యాకాండ విష్ణువోద్యమ విస్తరణను, సంఘటితికరణను ఆపలేకపోయింది. 1985లో 'అఫీల భారత విష్ణువ విద్యార్థి సమాఖ్య' ఏర్పడింది. అనేక

కార్యాచరణకు విలువైన మార్గదర్శకాలుగా నిలిచాయి. అప్పటికి దక్కిణాసియా దేశాల్లోని మాయోయిస్టు ప్రార్థిల, సంస్లా సమస్యలు కమిటీ (సికంపోసా) ఏర్పడి ఉండడం విశేషం. రిమ్సో (రివల్యూషనరీ ఇంటర్వెన్షనలిస్టు మూవ్మెంట్) సత్పుంబంధాలు కొనసాగుతున్న నేపథ్యంలో 2001 కాంగ్రెస్ జరిగింది. ఎంసిసితో కొనసాగుతున్న ఘర్షణలను నిలిపివేయాలని ఆ కాంగ్రెస్ బిలంగా అభిప్రాయపడింది. ఆ కాంగ్రెస్లో కేంద్రకమిటీ సభ్యుడిగా తిరిగి ఎన్నికెన కామ్రేడ్ కిషన్జీని సిసి పొలిటబ్యూరోలోకి తీసుకుంది. ఆ కాంగ్రెస్ తర్వాత తొలిసారిగా ఏర్పర్చిన రీజనల్ బ్యారోలలో ఉత్తర బ్యారో (పశ్చిమ బెంగాల్, బీహార్, రూప్పురం, ఉత్తరప్రదేశ్, బిడిశా, ధిల్లీ, పంజాబ్, హర్యానా మొదలైన తూర్పు, ఉత్తర భారతదేశ రాష్ట్రాలు) కార్యదర్శి బాధ్యతలు సిసి ఆయనకు అప్పగించింది.

కామ్రేడ్ కిషన్జీ మునుపటి పీపుల్స్ వార్, మునుపటి ఎంసిసిల మధ్య ఐక్యతకు శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేశాడు. 2001 కాంగ్రెస్ నాటికే మునుపటి ఎంసిసిల ఏకపక్కంగా ప్రకటించిన కాల్పుల విరమణ, కాంగ్రెస్ తర్వాత మునుపటి పీపుల్స్ వార్ పార్టీ కాల్పుల విరమణ ప్రకటించడంతో ఉద్కితతలు సడలిపోయి ఘర్షణలు నిలిచిపోయాయి. ఈ వాతావరణం రెండు పార్టీల మధ్య చర్చల ప్రక్రియ పునఃప్రారంభం కావడానికి దారులు తెరచింది. రెండు పార్టీలూ ఘర్షణల కాలాన్ని 'చీకటి అధ్యాయం'గా గుర్తించాయి. 2002 చివర్లో జిరిగిన మునుపటి పీపుల్స్ వార్ సిసి సమావేశంలో అప్పటి ఎంసిసిల పక్కతా చర్చలకు సుముఖంగా ఉండని, చర్చల ప్రక్రియను వెంటనే ప్రారంభించాలన్న ప్రతిపాదనను కామ్రేడ్ కిషన్జీ ముందుకు తెచ్చాడు. దీనిని సిసి ఎంతో ఉత్సాహంతో, ఏక్ర్యోవంగో, ఏక్ర్యోవంగా ఆమోదించి అన్ని అధికారాలను కలిగిన అత్యున్నత స్థాయి ప్రతినిధివర్గాన్ని (హైదరాబాద్ డెలిగేషన్) చర్చల కోసం ఎంపిక చేసింది. ఇందులో కామ్రేడ్ కిషన్జీ ఒకరు. 2003-04లలో రెండు పార్టీల మధ్య మూడు విడతలుగా జిరిగిన దైవాక్షిక చర్చలలో కామ్రేడ్ కిషన్జీ కీలక పాత్ర పోషించాడు. వాటి సానుకూల ఫలితమే 2004 సెప్టెంబర్ 21న భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాయోయిస్టు) ఆవిష్కారం. నక్కల్చరీ తర్వాత దాదాపు నాలుగు దశాబ్దాల చరిత్ర గమనంలో ఇది ఒక మహత్తర ఘట్టం. ఇది తన ఐక్యతా కాంగ్రెస్-తొమ్మిదో కాంగ్రెస్ ను 2007 జనవరిలో జయప్రదంగా పూర్తి చేసుకుంది. ఈ కాంగ్రెస్ కామ్రేడ్ కిషన్జీని సిసిఎంగా, పిబిఎంగా ఎన్నుకుంది.

తూర్పు, ఉత్తర భారతావనిలో ఉద్యమ అభివృద్ధికి కృషి

1993 చివరి నుండి కామ్రేడ్ కిషన్జీ విష్ణువ జీవితం ప్రధానంగా తూర్పు, ఉత్తర భారత రాష్ట్రాలలో, ప్రత్యేకించి వశ్ిమ బెంగాల్లో విష్ణువోద్యమ అభివృద్ధితో, విస్తరణతో పెనవేసుకుంది. 1994 ప్రారంభం నుండి బెంగాల్న తన ప్రధాన కార్యక్రీతం చేసుకుంటూనే

తర్వాత మనుపటి పార్టీ యూనిటీ, పీపుల్స్ వార్కల మధ్య ఐక్యతా చర్చలు వేగవంతమయ్యాయి. పట్టిమ బెంగాల్లో వ్యక్తులుగా, సంస్థలుగా కొనసాగుతున్నవాట్లు అనేక మంది కా.కిషన్స్ నాయకత్వంలో పార్టీ చేపట్టిన ఐక్యతా కృషి ఫలితంగా భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్కిస్టు-లెనినిస్టు) (పీపుల్స్ వార్క)తో 1995 నాటికి సమైక్యం కాసాగారు. పార్టీ పంథాపై దృఢంగా నిలబడి ఆయన కేంద్రకమిటీ తరఫున వివిధ విషప గ్రూపులతో, జాతి పోరాట సంస్థలతో సుహృదాపు వాతావరణంలో పొలిమికల్ చర్చలు కొనసాగించాడు. మన పార్టీ రాజకీయాలతో చాలా మందిని పార్టీలోకి ఆకర్షించగలిగాడు. విభిన్న శక్తుల, సంస్థల మధ్య భావ సవైక్యత, కార్యసారావ్యత, నిర్మాణ సారావ్యతలను సాధించడానికి ఐక్యత-మర్కు-మరింత ఉన్నతమైన ఐక్యత దిశలో కామ్చేం కిషన్స్ చేపట్టిన కృషి వలన విషపకారుల ఐక్యతకు దారి సుగమమైంది.

ఈ క్రమంలో మనుపటి పార్టీ యూనిటీతో ఐక్యతా ప్రక్రియ ప్రారంభమైంది. కామ్చేం వాతావరణంలో దాదాపు నాలుగేళ్లు కొనసాగిన చర్చల తర్వాత 1998 ఆగస్టులో రెండు పార్టీలు సమైక్య భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్కిస్టు-లెనినిస్టు) (పీపుల్స్ వార్క)గా కలిపియాయి. ఇలా దేశంలో గణసీయమైన ప్రాంతాలలో విషప రాజకీయాలతో దృఢంగా పనిచేస్తూ ప్రజల గుర్తింపు పొందిన రెండు పార్టీలు సమైక్యం గావడంతో నిజమైన విషపకారుల మధ్య ఐక్యతా వాతావరణంలో పెద్ద మార్పు జరిగింది. ఈ రెండు పార్టీల సమైక్యత దరిమిలా 2001 మార్చిలో మనుపటి పీపుల్స్ వార్క పార్టీ తన 9వ కాంగ్రెస్ ను జయప్రదంగా పూర్తి చేసుకుంది. సిపి (ఎం-ఎల్) 8వ కాంగ్రెస్ తర్వాత దాదాపు 30 సంవత్సరాలకు దాని వారణత్వాన్ని కొనసాగిస్తూ జరుపుకున్న కాంగ్రెస్ అది. ఆ కాంగ్రెస్ మనుపటి పీపుల్స్ వార్క పార్టీ పంథాను మరింత సుసంపన్సుం చేసింది. నిర్మాణ, సైనిక రంగాలలో ఉన్నతమైన అవాహనసు కల్పించింది. మిగిలిన విషపకారుల మధ్య ఐక్యతా ప్రక్రియను వేగవంతం చేయాలని నిర్జయం తీసుకుంది. విముక్తి ప్రాంతాల నిర్మాణ లక్ష్యంతో గెరిల్లా యుద్ధాన్ని తీప్పతరం చేయడం, గెరిల్లాజోస్టులో గెరిల్లాబేసేలను నిర్మించడం ద్వారా విముక్తి ప్రాంతాల సాధన ప్రక్రియను వేగవంతం చేయడం, వ్యాపోత్తక ఆత్మరక్షణ దశలో ఎత్తుగడలపరమైన ఎదురుదాడులు చేపట్టడం, సమస్త శక్తులను కేంద్రీకరించి పార్టీ తన కర్తవ్యాలను క్యాంపెయిన్ రూపంలో పూర్తి చేయడం, గ్రామ (రాజ్య) కమిటీలను శక్తివంతమైన విషప ప్రజా కమిటీలగా తీర్చిదిద్దడంపై ఆ కాంగ్రెస్ సరియైన డైరెక్టన్ ఇచ్చింది. ఆ కాంగ్రెస్ లో ముందుకు వచ్చిన అతివాద దుస్సాహసిక పంథాను మొజార్టీ ప్రతినిధులు ఓడించి సరైన విషప పంథాలో గత కార్యాచరణను సుసంపన్సుం చేసుకున్నారు. 1980లో పార్టీ చేసిన గత కార్యాచరణ సమీక్ష తర్వాతి విషపవాచరణకు ఒక కరదిపికగా పనిచేయగా, 1995, 2001 సమీక్షలు ప్రస్తుతి

రాష్ట్రాలలో ఏర్పడి పనిచేస్తున్న విషప విద్యార్థి సంఘాలు ఒక దేశవ్యాప్త సమాఖ్యగా ఏర్పడి బలమైన విద్యార్థి ఉద్యమానికి పునాదులు చేశాయి. కామ్చేం ప్రష్టద్ద ఈ సమాఖ్య నిర్మాణానికి కృషి చేయడమే గాకుండా దీని ప్రథమ మహాసభలను దగ్గరుండి జయప్రదం చేశాడు.

“శత్రు అప్రకటిత యుద్ధాన్ని ఆత్మరక్షణ యుద్ధం ద్వారా ఓడిద్దాం....” అని ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రమిటీ విడుదల చేసిన సర్వులర్ వెలుగులో పార్టీ ఆ సమయంలో కొన్ని ముఖ్యమైన నిర్జయాలు తీసుకుంది. శత్రువు కొనసాగిస్తున్న నిర్వంధ పరిస్థితుల్లో రాష్ట్రమిటీని ఐదుగురికి కుదించాలనీ, స్వియాత్మక శక్తులను కాపాడుకోవడంలో భాగంగా గణసీయమైన సంఖ్యలో విషప కార్యకర్తలను దండకారణ్యానికి తరలించాలనీ, దేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాలలో (ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆవల) ముఖ్యంగా పారిశ్రామిక పట్టణాలలో నూతనంగా విషప శక్తులను మోహరించాలనీ పార్టీ ముఖ్యమైన ఎత్తుగడలు చేపట్టింది. ఈ క్రమంలో పార్టీ నిర్జయం మేరకు కామ్చేం కోటున్న దండకారణ్య పుద్యమ మార్గదర్శకత్వ బాధ్యతలు చేపటీ అడవికి పయనమయ్యాడు. అలా ఆయన సాయంధ గెరిల్లా బలగాల మధ్యకు, ప్రత్యక్ష ప్రజాయుద్ధ రంగానికి చేరాడు. సైజాం వ్యక్తిగా పోరాటంలో కొమురం భీం సహచర్యంలో రజజాకార్లతో పోశారీపోశారీగా పోరాడి తన ప్రజల కోసం ప్రాణాలర్పించిన ఆదివాసీ వీరయోధుడు ‘రాంజీ గోండు’ పేరును ఆయన పెట్టుకున్నాడు. అప్పటి నుంచి దండకారణ్య ప్రజలలో, కేడరల్లో ‘రాంజీ దాదా’గా సుపరిచిత్వాలై, అందరికి అభిమానపూత్రుడై, వాళ్ల హృదయాలలో చిరస్థాయిగా స్థిరపడిపోయాడు.

ప్రజాయుద్ధ సేనానిగా ప్రేరణాదాయకమైన గెరిల్లా జీవితం

కామ్చేం రాంజీకి దేశభక్తి, సైనిక జీవితం పట్ల మక్కువ బాల్యం నుంచే అలవడ్డాయిని ముందే చెప్పాకున్నాం. ఆయన ప్రజాయుద్ధ రాజకీయాలలో ప్రవేశించాక ప్రజాయుద్ధ సూట్రాలను, గెరిల్లా యుద్ధతంత్రాన్ని, ప్రజా సైన్య నిర్మాణప్యక్తతనూ, చైనా, వియత్నాం, రఘ్య విషపవాల అనుభవాలను, ఎర్రసైన్యం అనుభవాలను, ప్రపంచ యుద్ధల అనుభవాలను, సున్-జూ, క్లాన్విట్ట్ తదితర యుద్ధ నిపుణుల రచనలను, వివిధ దేశాల సైనిక మాన్యవల్సును చాలా శ్రద్ధగా, లోతుగా అధ్యయనం చేసేవాడు. కామ్చేం రాంజీ తాను అధ్యయనం చేయడంతో పాటు వాటాని పార్టీ కేడరలో చదివించడానికి ప్రత్యేక కృషి చేసేవాడు. ఇది ఆయనలోని సమిషి స్పూర్తికి నిదర్శనం. సైనిక శిక్షణ పట్ల ఆయన ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించేవాడు. భారతదేశ చరిత్రలో జరిగిన అనేక యుద్ధాలను, సిక్కుల పోరాట అనుభవాలను, తమిళ పులుల గెరిల్లా యుద్ధ అనుభవాలను శ్రద్ధాస్కులతో అధ్యయనం చేసేవాడు. ఆ అనుభవాలను మావోయిస్టు సైనిక సిద్ధాంత వెలుగులో సమీక్షించి వ్యాసాల రూపంలో కేడరకు అందించడంలో ఎంతో కృషి చేశాడు. సైనిక ప్రజాపాటవాల పెంచుకోవడంలో ఆయన నిరంతరం అబ్బాసం చేసేవాడు.

1981 వరాకూలంలో తూలి సైనిక శిక్షణ శిబిరానికి కామ్చేం రాంజీ హజరయ్యాడు.

కరీంనగర్-వరంగల్ జిల్లాల సరిహద్దు అటవీ ప్రాంతంలో జరిగిన ఆ తొలి సైనిక శిక్షణ శిబిరానికి వచ్చిన ఇన్స్ట్రక్టర్లు నేర్చిన అన్ని మెళకువలను పట్టుదలగా నేర్చుకున్నాడు. ఆ శిక్షణ క్రమంలో పొరపాటున గ్రెనెడ్ పేలి బెల్లంపెల్లి కార్బికవర్డ్ ముద్దుబిడ్డ, రీజిసల్ ఇంజనీరింగ్ కళాశాల పూర్వ విదార్థి కామ్యెడ్ గజ్జెల గంగారాం అమరుడయ్యాడు. తొలి విడత అడవి విస్తరణలో కామ్యెడ్ పెద్ద శంకర్, తొలి యుద్ధ శిక్షణలో కామ్యెడ్ గంగారాంల నెత్తుటి త్యాగాలను కామ్యెడ్ రాంజీ ఎన్నచీకి మర్మిపోలేదు. వాటి నుంచి గుణపారాలు తీసి బలగాలకు అందించడంలో ప్రత్యేక త్రచ్ఛ పెట్టాడు. 1981 క్యాంపు మొదలు 1989 వరకు దండకారణ్యంలో జరిగిన ప్రధాన సైనిక శిబిరాలన్నిటిలో కామ్యెడ్ రాంజీ ఒక విద్యార్థిగా పాల్గొని సైనిక రంగంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. 1982లో డివిజన్ వారీగా జరిగిన సైనిక శిక్షణ శిబిరాలలో ఆయన రాజకీయ టీచర్గా గెరిల్లాలకు ప్రజాయుద్ధ పారాలు ముఖ్యంగా గెరిల్లా యుద్ధ ఎత్తగడలు బోధించాడు. ‘లైట్ ఈస్ ద నైట్ ఎనిమీ’ అని ఆనాటి గెరిల్లాలకు ఆయన చెప్పిన జాగ్రత్తలు ఈనాటికి క్యాదర్లు గుర్తు చేసుకుంటారు. 1983లో జరిగిన కేంద్ర సైనిక శిక్షణ శిబిరంలో ఆయన విద్యార్థిగా, రాజకీయ ఉపాధ్యాయుడగా పాల్గొని ఆనాటికి మెరుగైన శిక్షణను బలగాలకు అందించడానికి రాప్రెకమిటీ కార్యదర్శిగా శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేశాడు. ఆ తర్వాత ఏపి రాప్రెక కమిటీ, దండకారణ్య ఫారెస్ట్ కమిటీల చౌరాతో 1987లో, 1989లో జరిగిన సైనిక శిక్షణ శిబిరాలు ప్రజాసైన్య అభివృద్ధిలో ముఖ్యమైన ఘట్టాలు. మాహోయిస్టులుగా మారిన సోదర శ్రీలంక తమిళ జాతి పోరాటకారులు కార్బికవర్డ్ అంతర్జాతీయతర్వంతో ఆ క్యాంపులలో ఇన్స్ట్రక్టర్లుగా పాల్గొని అడ్వాన్స్డ్ మిలటరీ జ్ఞానాన్ని అందించారు. గెరిల్లాలకు అవసరమైన సైనిక మెళకువలను నేర్చారు. వీటన్నిటినీ కామ్యెడ్ రాంజీ చాలా పట్టుదలగా నేర్చుకున్నాడు. ఆ అనుభవాన్ని ఆయన జంగల్ మహాల్లో గెరిల్లాలకు ఒక నాయకుడిగా, సైనిక ఇన్స్ట్రక్టర్గా అందించి శత్రువుపై సాహసాపేతమైన దాడులు చేసి విజయాలు సాధించడానికి తోడ్పడ్డాడు. 2010 ఫిబ్రవరి 15న 24 మంది ఈప్రస్తుత ప్రాంతియర్ రెఫిల్స్ జవాను మట్టబెట్టిన సిల్డ్ రెయిస్ను ఆయనలోని సైనిక ప్రతిభా పాటవాలకు వుదాహరణగా చెప్పుకోవచ్చ. సైనిక శిక్షణ శిబిరాలలో కామ్యెడ్ రాంజీ తన తోటి గెరిల్లాలకు చెప్పిన ‘డట్కే ఖానా - డట్ కే కామ్ కర్నా’ (దిట్టంగా తినాలి - గట్టిగా పనిచేయాలి) ఈనాటికి ఆ తరం గెరిల్లా కమాండర్ నాలుకలపై నినాదప్రాయంగా కదలాడుతుంది.

సైనిక క్రమశిక్షణకు కామ్యెడ్ రాంజీ పెట్టింది పేరు. ఆయన తన శరీర దారుధ్యానికి ఎంతటి ప్రాధాన్యతను ఇచ్చేవాడో, గెరిల్లా క్రమశిక్షణలో భాగంగా అందరిచే దానిని పాటింపజేయడానికి త్రచ్ఛ చూపేవాడు. తుపాకులను పట్టుకోవడం దగ్గరి నుంచి ట్రోండ్లోని ప్రతి ఐటమ్ వరకూ ప్రతీది ఆయన ఒక నుశిక్షిత మాహోయిస్టు సైనిక కమాండర్గా

సీపీఎం అధికార కేంద్రంగా మారిన పశ్చిమ బెంగాల్లో కామ్యెడ్ కిషన్స్ పొర్ట్ అప్పగించిన కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తి చేయడంలో భాగంగా విష్ణువోద్యమాన్ని పునసంఘటితం చేయడానికి కృషి చేశాడు. దేశంలో మరే రాప్రెంలో లేని విధంగా పశ్చిమ బెంగాల్లో ‘మార్పిస్టులు’ భూసంస్కరణలను అమలు చేసారనీ, ప్రజలకు అరచేతిలో ‘పైకుంరం’ చూపిస్తున్నారంటూ వారి పండిమాగధులు కొనసాగిస్తున్న కలం యుద్ధం, ప్రచార పొందల ఎంత బాటుకమో ప్రపంచానికంతా అర్థమపసాగింది. ఇది వారి అంతానికి ఒక ప్రారంభం అనీ, అక్కడ వారి అధికార పీరాన్ని కుదిపివేస్తుందనీ, నక్కల్చో మరింత ఉన్నత రూపంలో అక్కడకు తిరిగి వచ్చిందనీ వాళ్లలో పటుకు మొదలైంది. పశ్చిమ బెంగాల్లో మూడు దశాబ్దాలకు పైగా ప్రజావ్యతిరేక పాలనను సాగించిన ‘మార్పిస్టులు’ ఎరివు రంగు విష్ణవ ప్రజా పోరాటాల వెల్లువోతో వెలిసిపోసాగింది. ఈ కృషిలో కామ్యెడ్ కిషన్స్ పోర్చించిన పాత్ర ఎంతో ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది. సీపీఎం సాగించిన సోషల్ ఫౌసిస్టు పాలనతో, అనుసరించిన ప్రజావ్యతిరేక, కార్పోరేట్ అనుకూల విధానాలతో, ప్రజలపై సాగించిన దారుణ హింసా, దమనకాండలతో అది ప్రజల తీవ్ర క్రోధానికి, అనయ్యానికి గురి అయింది. దాని ఫలితమే మే 2011లో జరిగిన ఎన్నికల్లో ఎదుర్కొన్న ఫోర్ పరాజయం.

విష్ణవ శక్తులను ఐక్యం చేయడంలో పొర్ట్ మొదటి నుంచి కృషి చేస్తూ వచ్చింది. 1980ల తర్వాతి కార్యాచరణను 1995లో జరిగిన మునుపటి పీపుల్వార్ పొర్ట్ అభిల భారత ప్రత్యేక మహాసభ లోతుగా సమీక్షించింది. ఈ సమీక్షను ఆయుధంగా చేపట్టిన కామ్యెడ్ కిషన్స్ వివిధ విష్ణవ గ్రూపులతో, శక్తులతో జరిగిన ఐక్యతా చర్చలలో తన వంతు పాత్రను సృజనాత్మకంగా నిర్వహించాడు.

ఆ మహాసభ ప్రస్తుత యుగ స్వభావం గురించి “ఈనాటికి ఇది లెనినిస్టు యుగమే” అని నిర్ధారించడంతో పాటు 1977 ఆగస్టులో సాయుధ పోరాట విరమణ పిలువు ఇవ్వాలని అవసరం లేకుండిందనీ, దెంగ్ రివిజనిస్టు మురా మూడు ప్రపంచాల సిద్ధాంతం మాహో ఆలోచన విధానం యొక్క వక్కీకరణ అనీ, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో చోటుచేసుకున్న వికాస-సంక్లోభ పరిణామాల పట్ల స్వప్తత కల్పిస్తూ ఎన్నికల బహివ్యవస్థలో సాత్మీకత, క్రియాశీలతలపై స్వప్తతతో పాటు, మరెన్నో విషయాలపై స్వప్తత నిచ్చింది. సిద్ధాంత, రాజకీయ విషయాలతో పాటు నిర్మాణ, సైనిక రంగాలలో కూడా మహాసభ కొత్త కోణాలలో తన అనుభవాన్ని సమీక్షించి ఉన్నత అవగాహనను పెంపొందించింది. విష్ణవ కార్యాచరణలో రాజ్యాధికార స్వహను పెంచి, గెరిల్లా జోస్ఫస్పే స్వప్తతను ఇచ్చింది.

ఆ మహాసభలోనే సైనిక వ్యవహారాల కోసం సోమాను, రాజకీయ విద్య కోసం సోమ్మెను కేంద్రకమిటీ ఏర్పర్చింది. సోమ్మె బాధ్యతలను కా.కిషన్స్ కిందికి అప్పగించింది. ఆ మహాసభ

పార్టీలుగా మిగిలిపోయన వారితో రాజకీయ సమైక్యతను సాధించడం కోసం ఆయన వాటి మధ్య గల రాజకీయ, సైద్ధంతిక విఫేదాలను లోతుగానూ, విస్తృతంగానూ అధ్యయనం చేశాడు. విశాల దృవ్యధంతో అథం చేసుకున్నాడు.

1970ల మధ్యలో ఆనాటి ఎం-ఎల్ పార్టీ చేపట్టిన సమైక్యతా కృషి ఎలాంటి ఆశాజనక ఘలితాలను ఇప్పుకపోవడంతో పార్టీ రూపొందించిన వ్యాహం-ఎత్తుగడలు, గతాన్ని సమీక్షించుకొని సాయిధ పోరాట మార్గంలో పురోగమిద్దాం (ఆత్మవిమర్శనా నివేదిక)పై ఆధారపడి ముందుగా విష్వవ ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించడంటే కేంద్రికరించాలనే నిర్ణయానికి వచ్చింది. ఆ అనుభవంపై ఆధారపడి తిరిగి సమైక్యతా కృషిని కొనసాగించడమే నిజమైన విష్వవకారుల మధ్య సూత్రబద్ధ సమైక్యతను సాధించడానికి పునాదులు వేస్తుందని పార్టీ ఒక నిశ్చితాభిప్రాయానికి కూడా వచ్చింది. కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల్లో ప్రజా ఉద్యమాలను నిర్మించడంలో పార్టీ సాధించిన గొప్ప విజయాలు చరిత్ర గతిని మార్చి వేసాయి. వాటిని ఉన్నత స్థాయి ఉద్యమాలుగా వికసింపచేయాడానికి చేసిన కృషిలో భాగంగానే దండకారణ్య వుద్యమును ఆవిర్ధువించింది. 1980ల చివరి నాటికి ఉత్తర తెలంగాణ, దండకారణ్యాలు గిరిల్లా జోన్స్‌గా ఎదిగి వచ్చాయి. ఈ సుసంపన్ముఖ్య అనుభవంపై ఆధారపడి, వాటి ప్రతినిధిగా, నాయకుడిగా కామ్యేడ్ కిషన్జీ పార్టీని దేశవ్యాప్తంగా సమైక్యవర్చే కృషిని కొనసాగించాడు.

ఎసిసిసిఆర్ (అభిల భారత కమ్యూనిస్టు విష్వవకారుల సమన్వయ సమితి) ఏర్పాటు సమయం నుండి స్వతంత్రంగానే ఉండిపోయి ఒక విశాల భూభాగంలో విష్వవోద్యమ నిర్మాణాన్ని కొనసాగిస్తున్న మునుపటి మాహోయిస్టు కమ్యూనిస్టు కేంద్రం (ఎసిసి), మునుపటి పీపుల్స్‌హార్స్ పార్టీల మధ్య 1980ల ప్రారంభం నుండీ కొనసాగుతున్న సమైక్యతా చర్చలను ఒక కొలిక్కి తీసుకొచ్చి, భిన్న ప్రవంతులను ఒక మహో ప్రవంతిగా మలచడానికి రెండు పార్టీలు అధిక ప్రోధాన్యతను ఇచ్చాయి. అంతకు ముందు నుండే భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్పిస్టు-లెనినిస్టు)లో భాగంగా పుండిన పార్టీ యూనిటీలో కూడా సమైక్యతను సాధించడానికి మునుపటి పీపుల్స్‌హార్స్ పార్టీ కృషి చేస్తూ వచ్చింది.

అదే సమయంలో ఉద్యమం దెబ్బతిను పశ్చిమబెంగాల్లో ప్రజల ఆకాంక్షలకు కార్యరూపం ఇవ్వడానికి కామ్యేడ్ కిషన్జీ ఎంతో నిర్మాణ దక్కతతో, పట్టుదలతో కృషిని ప్రారంభించాడు. ఏ రంగంలో ఆయన కృషిని ప్రారంభించినా సప్తవితాలు సాధిస్తాడన్న విశ్వాసం చూరగొన్న నాయకుడాయన. కలకత్తా మహో నగరంలో ఆయన కృషి ఘలితంగా అనతి కాలంలోనే విష్వవ పవనాలు తిరిగి వీచసాగాయి. ప్రైసిడెన్సీ కాలేజీలో, జాదవ్పుర్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎర మందారాలు విచ్చుకోసాగాయి. నక్కల్వీరీ తర్వాతి నుంచి క్రమంగా నయా రివిజనిస్టు

నియమబద్ధంగా అమలు చేయించేవాడు. ఏపి రాష్ట్రకమిటీ నాయకత్వంలో దండకారణ్యంలో పొరెస్టు కమిటీ గిరిల్లా దళాల అనుభవాలను క్రోడీకరించి గిరిల్లా దళాలకు స్థాయి ఆదేశాల (స్థాండింగ్ ఆర్డర్స్)ను రూపొందించి అందించడంలో, మాహోయిస్టు గిరిల్లా సైనికుడిగా వాటిని క్రమశిక్షణాయుతంగా అమలు చేయడంలో కామ్యేడ్ రాంజీ ఆదర్శంగా నిలిచేవాడు. తుర్పు కనుమలనైనా, మాడ్ కొండలనైనా ఆయన సునాయాసంగా ఎక్కేవాడు. సహచర కామ్యేడ్స్ ప్రోత్సహిస్టూ వారిలోని యువక్కటిని వెలికి తీయడానికి పరుగులో, నడకలో, బరువులు మోయడంలో వాళ్ళతో పోటీ పడేవాడు. గిరిల్లాలు తమ కిట్టు, ఆయుధాలతో పాటు కనీసం 20-25 కిలోల బరువుతో ఎంత దూరమైనా, ఎలాంటి బీర్యాలీనోనైనా సునాయాసంగా వెళ్లిపోవాలనీ తాను పాటిస్తూ ఇతరులను ప్రోత్సహించేవాడు.

1999లో గిరిల్లా సైన్య నిర్మాణంపై పార్టీ కేంద్రకమిటీ (సి.సి.) విస్తృతంగా లోతైన చర్చలు జరిపింది. 1980 నుంచి 1999 వరకూ పెంపొందిన దళాల, ప్లాటూస్ అనుభవాలను సమీక్షించింది. ప్రజాయుధంలో సాధించిన అభివృద్ధిని, విముక్తి ప్రాంత లక్ష్మాన్ని సి.సి. కూలాలకప్పగా చర్చించింది. ఆ చర్చల ఘలితమే 2000 డిసెంబర్ 2 నాడు ప్రజా గిరిల్లా సేన (వర్తమాన పి.ఎల్.జి.ఎ.) ఆవిధావం. ఇందులో కామ్యేడ్ రాంజీ పాత్ర క్రియాలీస్తైనింది. ఆ రోజు ఆయన దండకారణ్యంలో ప్రత్యక్షంగా ఉండి గొప్ప విష్వవోత్సవ వాతావరణంలో పి.జి.ఎ. నిర్మాణానికి నాయకత్వం వహించాడు. ఆ సందర్భంగా సి.సి. సందేశాన్ని కేంద్రకమిటీ సభ్యునిగా గిరిల్లాలకు స్యజనాత్మకంగా అర్థం చేయించడం ద్వారా ప్రజాసైన్యం పట్ల లోతైన అవగాహనను వారిలో పెంపొందించాడు. 2010 డిసెంబర్లో పిఎల్జిఎ జరువుకున్న దశాబ్ది వేడుకలలో ప్రతిభావంతంగా ఉపన్యసించి, కాంగ్రెస్ అందించిన కేంద్ర కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తి చేయడం కోసం అన్ని రంగాలలో పిఎల్జిఎ తన శక్తియుక్తులను పెంచుకోవాలిన అవసరాన్ని గుర్తు చేశాడు. ఆయన మాటల్లో ....

“బలమైన ప్రజా పోరాటాల్ని నిర్మించకుండా, ప్రజల్ని రాజకీయంగా ఉత్తేజపర్చి పిఎల్జిఎలోకి పెద్దయెతున భట్టే చేసుకోకుండా ప్రజాసైన్యాన్ని బలోవేతం చేయలేం. అలాగే ప్రజాసైన్యం అంద లేకుండా ప్రజా పోరాటాల్ని దీర్ఘకాలం బలమైన పోరాటాలుగా నిలబెట్టలేం... శత్రువు మనల్ని ఒక ప్రాంతంలో చుట్టేస్తే మనం శత్రువును మరో ప్రాంతంలో చుట్టేవేయాలి. అనేక కొత్త ప్రాంతాలల్లో పోరాటాల్ని సృష్టించాలి. దేశవ్యాప్త పోరాటాల్లో శత్రువును చుట్టేవేయాలి.....

....ఎక్కడెతే ప్రజా పోరాటాలు మాత్రమే ఉండి పిఎల్జిఎ లేదో అక్కడ పిఎల్జిఎను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి. ఎక్కడెతే పోరాటాలు లేవో పిఎల్జిఎ అందతో అక్కడ పోరాటాల్ని నిర్మించాలి.”

దండకారణ్య ఉద్యమాభివృద్ధిలో కామ్చేడ్ రాంజీ కృషి

కామ్చేడ్ రాంజీ 1986 నుంచి 1993లో కేంద్రకమిటీ సభ్యుడిగా బాధ్యతలు చేపట్టే వరకూ దండకారణ్య వుద్యమాన్ని అభివృద్ధి చేయడం కోసం కేంద్రికరించాడు. 1986 నుంచి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుడిగా ప్రత్యక్షంగా దండకారణ్య వుద్యమానికి మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూ 1987లో నూతనంగా ఎర్పడిన ఫారెస్టు కమిటీలో ఆయన సభ్యుడయ్యాడు. 1987-93 మధ్యాలంలో ఆయన ఫారెస్టు కమిటీ సభ్యుడిగా, సెక్రెటరీయట్ మెంబర్గా ఉంటూ దండకారణ్య విషాధోద్యమ అభివృద్ధికి అవిరక కృషి జరిపాడు. గట్టిరోలిపై ఆయన ఎక్కువ కేంద్రికరించినపుటికీ అదిలాబాద్ నుంచీ మన్యం కొండల (తూర్పు కనుమలు) వరకూ ఆయన అన్ని డివిజన్ల ఉద్యమాలతో పెనవేసుకపోయాడు. 1989లో విస్తరించిన మధ్యభారతంలోని బాలాఘాట్ డివిజన్ అభివృద్ధికి ఆయన విశేష కృషి జరిపాడు. అవసరాలకు అనుగుణంగా దూరధృష్టితో ఉద్యమ విస్తరణకు పూనుకోవాల్సిందిగా రాష్ట్రకమిటీలను ఆయన నిరంతరం ప్రోత్సహించేవాడు. 1993 చివరలో ఆయన సీవోసీ సభ్యుడిగా ఉత్తరాది రాష్ట్రాలతో పాటు, ప్రధానంగా పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలో విషాధోద్యమ విస్తరణ బాధ్యతలైపై వెళ్లినపుటికీ దండకారణ్యం వుద్యమంతో సజీవ సంబంధాలను కలిగి వుంటూ అక్కడ జరిగే ప్రతి యుద్ధచర్యను, రాజకీయ, నిర్మాణ మార్పులను శ్రద్ధగా తెలుసుకొని అధ్యయనం చేసేవాడు.

దండకారణ్యంలో ఉద్యమ స్థాతిగతులను బట్టి కమిటీలలో చర్చించి సరైన ఎత్తుగడలను చేపట్టడంలో తాను ప్రముఖ పాత్ర పోషించాడు. దండకారణ్యంలో పట్టణ రంగంలో పనిని పెంపాందించడం కోసం ఆర్ధమైన పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టడం గురించి, చంద్రపూర్, జగల్పూర్, రాయపూర్, రాజనాందగావలతో పాటు సిరొంచ, అల్లపెల్లిల వరకు ఆర్ధమైన పద్ధతిని ప్రముఖ కమిటీలలో చర్చించి అమలు చేయడంపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టాడు. ఫారెస్టు కమిటీ నిర్మయం మేరకు ప్రజా సంఘాలను శక్తివంతంగా నడిపించడానికి ప్రజాసంఘాల ఆర్ధమైన పద్ధతిని అమలులోకి తీసుకవచ్చాడు. అటవీ, మైదాన/పట్టణ వుద్యమాలను సమన్వయంచి నడుపడానికి వాటి మధ్య సరైన సమన్వయం కోసం తగిన నిర్మాణ రూపాలను ప్రవేశపెట్టడానికి కృషి చేశాడు. సైనిక రంగాన్ని ప్రత్యేకంగా అభివృద్ధి చేయడంలో భాగంగా దండకారణ్యంలో 1993లో ప్రత్యేక మిలటరీ దళాలను, 1995లో ప్లాట్టూన్ నిర్మాణాన్ని ప్రవేశపెట్టి ప్రజాసైన్య నిర్మాణానికి పునాదులు వేయడంలో ఎఫ్సీ సభ్యుడిగా, ఆ తర్వాత సివోసీ సభ్యుడిగా కామ్చేడ్ రాంజీ ఎంతో చౌరమను ప్రదర్శించాడు. 1994లో గ్రామ రాజ్య కమిటీ (నేటి విషాధ జనతన సర్కార్ల) నిర్మాణంపై కేంద్రకమిటీ చేసిన తీర్మానం వెనుక, దాన్ని దండకారణ్యంలో అమలులోకి తేవడంలో కామ్చేడ్ రాంజీ చేసిన సైద్ధాంతిక, రాజకీయ కృషికి ఎంతో ప్రాధాన్యత వుంది.

సిసి, ఎస్జడెసిలు విశేషించి, సంశేషించిన దండకారణ్య ఉద్యమ అనుభవాలపై ఆధారపడి అక్కడి గెరిల్లా యుద్ధాన్ని పురోగమింపజేయడంలో, శత్రువుపై ఎత్తుగడల ఎదురుదాడులను తీవ్రతరం చేసి పెద్దవెత్తున శత్రు బలగాలను నిర్మాలించి ఆయుధాలను స్వీధించి చేసుకోవడంలో, వివరించి ప్రజాయాను సాయంత్రం చేయడంలో, ప్రజాయాన్ని అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధి చేయడంలో, విముక్తి ప్రాంతం లక్షణంతో అక్కడి ఉద్యమాన్ని పురోగమింపజేయడంలో కామ్చేడ్ రాంజీ నిరంతరం ఆలోచిస్తూ, పార్టీ కమిటీలను, నాయకత్వ కేదర్శను ఆలోచింపజేస్తూ, తగిన నిర్ణయాలు తీసుకునేలా ట్రైవ్ చేసేవాడు. గెరిల్లా జోస్లో ప్రజాయాన్ని అవసరాల్ని తీర్చడం కోసం ఆయుధాల తయారీకి ప్రత్యేక యూనిట్సు నెలకొల్పడం పట్ల ఆయన మొదటి సుండి ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధ పెట్టేవాడు.

కేంద్రకమిటీ నిర్దేశకత్వంలో గత 30 సంవత్సరాలలో దండకారణ్య వుద్యమంలో వచ్చిన ప్రతి మలుపులో కామ్చేడ్ రాంజీ తనదైన ముద్ర వేశాడు. అక్కడి ఉద్యమాభివృద్ధిలో కామ్చేడ్ రాంజీ కృషి మరువలేనిది. మొదట జిత్యాలలో, తర్వాత దండకారణ్యంలో తాను ప్రత్యక్షంగా పని చేస్తూ గించిన అనుభవాలను జింగల్ మహార్ ప్రాంతంలో అన్యయించి ప్రత్యోమ్మాయు ప్రజా రాజ్యాధికార వ్యవస్థను నిర్మించేందుకు తపన పడ్డాడు. 2011 ఫిబ్రవరి 10 నాడు దండకారణ్య పార్టీ జరుపుకున్న మూడు దశాబ్దాల దండకారణ్య విషాధోద్యమ వేడుకలలో ఆయన చాలా పుత్తాహంగా పాల్గొని ప్రపంచవ్యాప్తంగా పెంపాందుతున్న విషాధ పరిశీతులు, దెబ్బతింటును విషాధ నాయకత్వ శక్తుల నేపథ్యంలో దండకారణ్య ఉద్యమం ముందున్న సవాళ్లను చాలా లోతుగా విశేషించి చెప్పాడు. అదే ఆయన దండకారణ్య విషాధ క్రేణలకు ఆచ్చిన తద్ది సందేశం.

దేశవ్యాప్త విషాధ శక్తుల పక్కన కృషి చేసిన ఆదర్శ కమ్మానిస్టు

1993 చివరలో కామ్చేడ్ రాంజీ కేంద్ర ఆర్ధమైనింగ్ కమిటీ సభ్యుడిగా దేశంలోని ఉత్తర, తూర్పు ప్రాంతాలలో ఉద్యమ విస్తరణ బాధ్యతలు చేపట్టాడు. ఆయన ప్రధాన కార్బూక్సీత్రం పశ్చిమ బెంగాల్ అయ్యంది. అక్కడ ఆయన ‘ిష్ట్సెంట్‌గా పరిచయమయ్యాడు. అక్కడ ఆయన ఏకకాలంలో అనేక బాధ్యతలు చేపట్టాడు. మహాత్మ నస్క్లురీ తిరుగుబాటు తాత్కాలిక ఓటుమికి గురై వుద్యమం దెబ్బతిను కలకత్తు మహా నగరంలో, నదియా, ముర్దురాబాద్, 24 పరగణలు, తూర్పు, పశ్చిమ మేదినీపూర్లలో ఉద్యమాన్ని పునర్వీంచి అభివృద్ధి చేసే బృహత్తర కర్తవ్యాన్ని పార్టీ ఆయనకు అప్పగించింది. నస్క్లురీ వెనుకంజతో ముక్కెళ్కులైన పార్టీని తిరిగి సమైక్యం చేసే ప్రధాన కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తి చేసేందుకు అప్పటి కేంద్రకమిటీ ఏర్పర్చిన ప్రతినిధి వర్గంలో సభ్యుడిగా ఆయన తన బాధ్యతలను ఎంతో గొప్పగా నిర్వహించాడు. అతివాద దుస్సాహసికవాదం, మితవాద అవకాశవాదాలకు జలై, ఎవరికివారే చిన్న, పెద్ద గ్రూపులుగా,